

ЦСКА

1948

цена 3,65 лв.

Брой 36/октомври 2005

go европа и Напред

POMORIE

BLACK SEA GOLD • QUALITY SINCE 1932

wine style

Festa Wine Company
www.festawine.com

българско вино
ВКУСИ СЛЪНЦЕТО

BULGARIA

В "МИНИ БАР" БУТИЛКИ ОТ 187 ml

НОВО!

КОЛКО МНОГО ЦЕСЕКАРИ...

Двайсет хиляди на Армията и милиони пред телевизора. Не помним толкова много хора да са подкрепяли червения отбор, навярно от предишната паметна серия срещу Ливърпул. Но тазгодишната победа на Анфийлд окрили хора, които си спомниха, че се интересуват от спорт, че ги вълнува футболът, че са привърженици на ЦСКА. И към най-верните се прибавиха мнозина, също верни, но едва припомнили си верността и вярата...

А от сутринта след триумфа на Армията срещу Леверкузен станахме още повече. Сега от ЦСКА се оказаха хиляди, за които преди не сме си го и помисляли. Светът стана по-добър, а по улиците започнахме да срещаме все повече горди, изправени хора с блеснали погледи, жагуващи да се присъединят към празника.

Трябва да вярваме, че оттук нататък след всеки мач цесекарите ще ставаме повече, и с повече мотиви да носим червения шал. Че добрите и доблестни хора, които срещаме, ще се умножават.

А най-много ми се иска да вярвам, че все повече деца ще изминават пътя до Армията и до Червено знаме. Че в училищните дворове ще се множат велизаровците, стойковците и ибрахимовците.

Защото в най-крайна сметка това е смисълът на триумфите.

Снимка: Стефан КИРАДЖОВ

Джими Найденов

Главен редактор
Джими НАЙДЕНОВ

Редакционен екип
Ралица МУТАФИЧЕВА зам. главен редактор
Ваня НИКОЛОВА
Антон ТОШКОВ фотограф

Автори в броя
Валентин ВАСИЛЕВ
Диян НИКОЛОВ
Елин РАХНЕВ
Николай АЛЕКСАНДРОВ
Петър ДЪБОВ
Румен УРУМОВ
Станил ЙОТОВ
Стоимен ФИНГАРОВ
Тончо ТОКМАКЧИЕВ

Дизайн и предпечат
Даниел СИМОВ

Арт консултант
Венета ПОПОВА

Реклама
Росица ИВАНОВА

Печат

СПЕКТЪР

Редакция
София 1000
ул. Иван Вазов 29
тел: 987 77 69
факс: 988 34 55
e-mail: magazine@cska.bg

Издава "ЕВОН Прес" ООД

ISSN 1311-932X
Броят е приключен редакционно
на 04 октомври 2005 г.

съдържание

■ **3** Новини ■ **8** Позиция ■ **9** От пощата ■ **10** Темата Завръщане • До Европа и напред ■ **24** ШАМПИОНАТ
Дайте шанс на Конелиано ■ **30** Статистика ■ **34** Герой Мил, драг Йешич ■ **38** Да извикаш победата ■ **42** Мачът
Ист(е)ория на съмненията • Искам си вечното дерби • Какво тук значи някакъв си Левски • Уговорката е невъзможна ■ **52** Афери
Футболната корупция - начин на употреба ■ **56** Слава ЦСКА в зората на евротурнирите ■ **63** Баскетбол Трагедия с хепиенд

ЦСКА сключи договор за спонсорство с Вивател

От 9 септември Вивател е новият спонсор на ПФК ЦСКА. Договорът бе подписан в столичния хотел Хилтън от изпълнителния директор на Вивател Ричърд Шилър и председателя на Надзорния съвет на ПФК ЦСКА Стефан Орманджиев.

"За нас е чест да подкрепим ЦСКА, признат за футболен отбор номер 1 на България за XX век. Вивател залага на ЦСКА и ние вярваме, че това е един сигурен залог", заяви след подписването г-н Шилър. Той определи договора като "дългосрочен и многомилионен".

"За дълъг период от време отборът на ЦСКА нямаше генерален спонсор, защото очаквахме на пазара да се появи най-добрата марка, която да отговаря на клуб с традиции като нашите. Вивател е точно тази марка", изрази задоволството на армейците от сключения договор г-н Орманджиев.

Пред журналистите и гостите след тържественото подписване беше демонстриран новият екип на футболистите от ЦСКА с логото на Вивател, представено официално ден по-рано в курорта Боровец.

В ролята на манекени влязоха защитниците Валентин Илиев, Тиаго Силва и вратарят Илко Пир-

гов.

Водец на шоуто бе един от най-известните фенове на армейците и водец на играта "Стани богат" - Никю Кънчев.

Марката на третия мобилен оператор с "усмивката" на Вивател вече ще присъства както върху екипите на футболистите от ЦСКА, така и върху банери на техния стадион Българска армия, на официалния сайт на ЦСКА и на други рекламни продукти.

www.cska.bg

Спас Джевизов празнува 50 години

На 27 септември един от най-добрите централни нападатели за всички времена на ЦСКА и на националния ни отбор - Спас Джевизов навърши петдесет години.

Спас Джевизов има пет шампионски титли с ЦСКА и три пъти е носител на купата на Съветската армия. Изиграл е 205 мача в армейския тим от 1976 г. до 1984 г. В момента Спас Джевизов е технически директор на ЦСКА и допринася за победите на клуба.

За юбилея поздравления изказаха Мажоритарният собственик на клуба г-н Васил Божков, Председателят на Надзорния съвет г-н Стефан Орманджиев, Президентът на Българския футболен съюз г-н Иван Славков и Президентът на Ветераните футболисти и дейатели г-н Димитър Пенев.

Списание "ЦСКА" се присъединява към поздравленията към легендата на отбора.

www.cska.bg

Стефан Божков навърши 82 години

На 20 септември 2005 г., заслужилият майстор на спорта и заслужил треньор - доктор Стефан Божков, навърши 82 години. Той е един от основателите на ЦСКА, дългогодишен капитан на славния ни отбор, който тази година успя да завоюва тридесета шампионска титла. Постапеното начало бе от онзи славен тим през 1948 година, където с активната игра на Стефан Божков, бе извоювано първото отличие. Доктор Божков бе и началник на ЦСКА в дните, когато армейската организация развиваше успешно 36 вида спортна дейност и бе винаги на върха.

www.cska.bg

софсправка
национална информационна система

**СТАНЕТЕ ЧАСТ ОТ
ИНФОРМАЦИОННАТА СИСТЕМА
НА БЪЛГАРИЯ!**

980 22 22   987 44 22
987 44 11   987 44 33

АЖУРАТЕ СЪ

7 ДНИ СПОРТ

България футбол

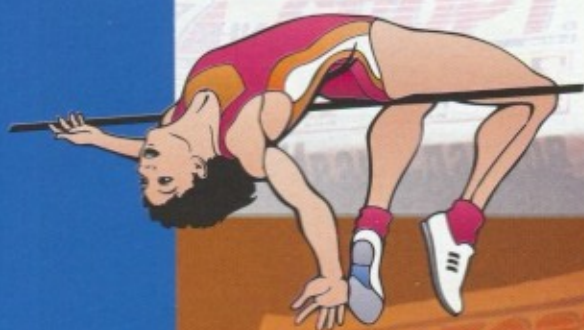
Светът футбол

Спорт

Формула 1

Олимпиада

Форум

Интервю

Скандали

Личности

Очерк

Анализ

Интимно

Любимец 13

Димитър Пенев е новият президент на ветераните

На 19 септември в конферентната зала на ст. "Българска армия", се състоя Извънредно Общо събрание на Клуба на "Ветераните футболисти и ветераните дейтели" на ЦСКА, свикано съгласно член 23, раздел VIII от устава на клуба, за избиране на нов председател, на мястото на починалия Иван Колев.

С пълно единодушие и приветствия бе избран змс и заслужил треньор, два пъти футболист номер 1 и треньор номер 1 на XX век - Димитър Пенев.

Решено бе в десетдневен срок да бъде оповестена датата и мястото на Общо събрание на клуба, съгласно изискванията на закона.

Димитър Пенев говори за още по-тясното сътрудничество между ветераните и ПФК ЦСКА, и за бъдещите перспективи. Той изказа своята голяма благодарност, за гласуването му доверие.

www.cska.bg

Атанас Караиванов е новият Директор „Връзки с обществеността“ на ПФК ЦСКА

От 8 септември Атанас Караиванов е новият директор на Дирекция "Връзки с обществеността" на ПФК ЦСКА АД.

Караиванов е роден на 29.08.1971 година в град Пловдив. От 1992 до 1994 година работи последователно в радио "Експрес" и радио "99". От 1996 до 2003 година е в спортна редакция на Българска национална телевизия /БНТ/. От 2003 до 2005 година е пресаташе на Българския футболен съюз /БФС/.

www.cska.bg

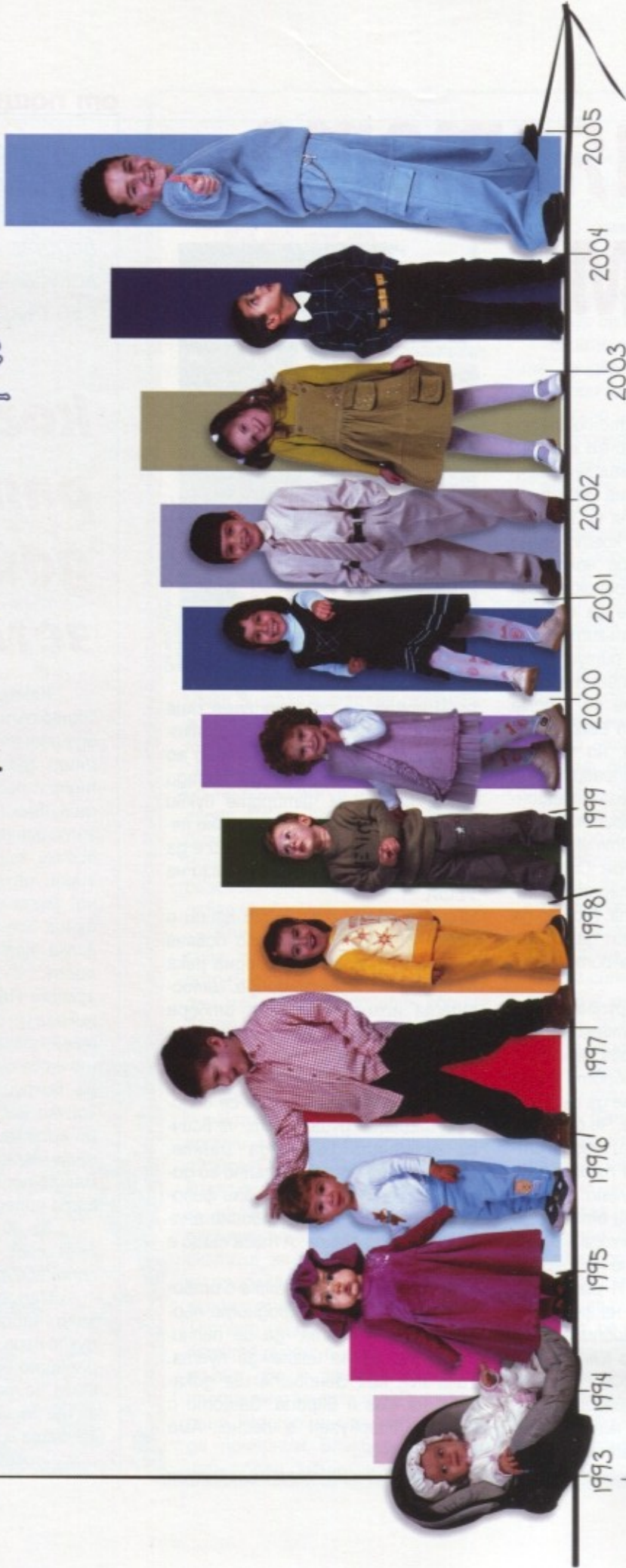
Председателят на Асоциацията на спортните журналисти, известният спортен журналист с 25 годишен стаж на ст. Българска армия и автор на сп. ЦСКА доц. д-р Ефрем Ефремов и неговата съпруга Сузана вече са щастливи родители на момиченце Лада-София. На три дневна възраст Лада-София заедно с майка си и татко си гледа в АГ болница "Шейново" победата на ЦСКА над Байер Леверкузен.

Списание ЦСКА пожелава на щастливите родители и на малката красавица много здраве и щастие и нека победите на любимия отбор да я съпътстват през целия ѝ живот!

12 TÖDÜMÜ

DARRIK
Radio

PACİTEM C BAC

На мястото си сме

Елин Рахнев

Дойдохме си на мястото. И колко е хубаво, че всичко е истина. Не изпадаме в безмислени мечтания. Не продължаваме умишлено сънищата. В паметта си нямаме нищо лепкаво. Нищо, което да ни кара да се потим под ноктите. Обаче, ако не беше хрониката на вярата ЦСКА нямаше да стигне до тук. Ако не бяха тъгите, млчанията, самотата, ритуалните самоубийства, процепите от ужас. Също. Върнахме се у дома си... Това завръщане в Европа може би малко закъсня, но пък от друга страна го направихме по най-добрия начин - безапелационно. Като европейци-аристократи с фрак и папионка. Оттук нататък няма кой да ни спре. Само могат да седят, да ни гледат отстранени и да цъкат с уста. Могат да ни се любуват. Могат да ни завиждат. На всеки каквото му е приятно.

Със всички тези натрупвания може би е съвсем естествено да мислим и групите. Но това вече не е толкова важно. По-доброто в случая е, че продължаваме да съграждаме. Да доизмисляме. Че сме креативни. А изпитвайки удоволствието от играта от това по-хубаво няма. Не е измислено. И днес, феновете на този отбор сме едни много щастливи хора - единствено и само защото на терена нещата се случват. И можеш да видиш цялата азбука на футбола. И то не през някакви шопинг грандове като Манчестър Юн или Реал Мадрид, а през ЦСКА.

А това си е радост. Благодарение. В този смисъл минаването през групите и по-нататък е само

Снимка: Венко АНГЕЛОВ

един повод да се зарадваме още веднъж или два пъти. Но истинското усещане е, че този отбор го има... Че ни прави горди поради това, че носим четирите букви от ляво. Просто това усещане няма как да се изтрие, каквото е да се случи през следващите фази на УЕФА.

Иначе и за най-големите лаици е напълно ясно, че колкото повече играем с отбори над средна ръка в Европа толкова по-добре. Цялостната архитектура на отбора винаги е предполагала единствено и само това. Мястото сред най-големите отбори на Стария континент толкова добре се вписва в нашата душевност, че всичко останало изглежда менше. Последните мачове напълно го доказаха. Те припомниха тази философия и на всички футболни анализатори по света. А това също е много важно.

Това, което сега остава е с отбори под средна ръка (родното първенство) "Армията" да се пълни. Или поне да не изглежда пуста. Така пък ние феновете ще докажем, че сме в Европа. Защото с Байер Леверкузен е лесно. Ама много лесно...

от пощ@та

В редакцията на сп. ЦСКА се получи много писма, вдъхновени от победите над Байер. Публикуваме някои от тях със съкращения.

когато рая дойде на земята...

...Както някой, някога е казал: "Животът не се измерва с броя вдъшвания, а с моментите, спиращи дъха ти!" Вчера осъзнах това с пълна сила. Заслужава си да живееш за един такъв ден, когато всички са едно цяло, когато всички "сърца червени, сърца милиони, на шампиони" забият в едно! Пулсът на победата се усещаше все по-силно и по-силно с всяка крачка към нашата крепост - стадион "Българска армия". Песните, звучаха както никога до сега, като един божествен псалм, а в същото време и толкова бурни, разтърсващи, една вихрушка от гласовете на всички нас - армейците и верни до гроб на отбора ни, с възкръснала вяра крачехме гордо към мястото, което запамети великата победа!

...За 90 минути на стадиона бяха и рая, и ада в едно. Звучи нелепо, абсурдно, но беше така!

...Напред армейски лъвовете! Винаги напред с този несломим дух, с вяра. Продължавайте да ни радвате все така, а ние обещаваме, че това червено море винаги ще ви залива с любовта и подкрепата си!

YNWA, от ГОЦЕ ДЕЛЧЕВ

Жива Вода

Имало едно време един Голям отбор. Славата му прелитала над всякакви стени и железни завеси, а на картата на цар Футбол милата ни Родина била отбелязана с голямо червено флагче. Много европейски величия падали на колене, поразени от достойнството и честта на героите от малката страна, към която рядко някой проявявал интерес и уважение. Народът ги обичал до полуда, а имената им ехото повтаря и до днес. Нямамо нищо случайно в съдбата на този отбор и успехите му. Само най-достойните мъже в цялата страна получавали честта да облекат фланелките с цвят на сърце и да се бият "за воинската чест и славата на бойното знаме" в името на България. Да играеш за този отбор била мечтата на всяко момче. Всички знаели, че там се става безсмъртен. Никой никога не забравял червените сърца.

Красива приказка, нали? Красива приказка с усещането за отдавна отминали дни. ...В наши дни май допреди половин година бяхме останали само... феновете.

...Не съм виждал отбор да умира толкова пъти. Невероятно, че и факт: само за последните три години ЦСКА умря поне десетдвайсет пъти. Как кога?! Първо когато Галатасарай грубо прекършиха младите криле, а също платените бразилски легенди се скатаха, за да избягат подло и да си продават магариите в Португалия и пред УЕФА. После когато Торпедо имаха късмет при проклетите дузпи, а у нас Бадема изтърва две и захрани хилавите пресипнали канарчета. Година порано, когато минути не стигнаха да почерним Блекбърн. Когато черно-бели "майни" нагло триум-

фираха на стадиона ни с купената си купа. Когато треньор след треньор свиваха обидено и безпомощно рамене на изпроводяк, а "Стяуа" ни уплаши. И, да, когато "муу"-тата ни крадяха мачовете (или ние им ги давахме). Когато Велизар се контузи.

Оттук до небитието крачките са две-три, ситни и бързи. Примери за славни някога отбори - колкото щеш. Има обаче някаква невидима Нечия воля, по-силна от всякакъв закон. Тя повелява красивите и хубавите неща да издържат на неволи, да преминат през огън, лед и вода. Да изкупят радостта от съществуването си с безкрайни мрачни дни и океани от тъга. Защото красивите неща често са мразени, но стократно повече са обичани. А любовта май наистина се оказва по-силна от всичко.

И живата вода завая.

И в нашата приказка, обаче, не мина без онзи, Мъдрия, Вълшебника. Човекът, който знае как. Едва разбираме какво казва, но пък по очите му личи, че не лъже. Хвърлян (все по-често, алуля!) във въздуха, той все така си е стъпил до земята. Не е от тук. Обаче Миодрог Йешич е цесекар и българин, заклевам се! То си личи - от силната му вяра, спортен инат и жизнерадост, с които зарази и вдигна отбора на крака. Все по-гордо изправени.

...И ето ни на, в групите сме! Не в онези, лъскавите групи, но все пак в така бленуваната и допреди месеци недостижима Европа! Дали ще ги прескочим? Няма. Просто ще минем през тях, че и оттатък, но по-важно е друго. С блеснали очи го сподели един приятел по време на първич мач с аспирините: "Не, човече, не! Рагвам се за резултата, ама по-важното е, че имаме игра! Имаме си нашата игра!"

Така е. Играта се върна у дома. Най-после. А ние сме тук, както винаги. И помним. И ще разкажем. И няма смърт и забравя!

Иван Хадживеликов

Завръщане

дане

Ралица Мутафчиева

Вече е напълно сигурно. ЦСКА се забърна там, където му е мястото. Вече можем да го кажем без притеснения и без задължителните уговорки "да видим все пак" и "да не казваме голяма дума от сега, но". Те вече не са нужни, защото няма

Снимка: Венко АНГЕЛОВ

никакво значение какво ще стане по-нататък.

Случи се най-важното - ЦСКА тук и сега е истинският ЦСКА. ЦСКА е класен отбор, с класни играчи, играещ модерен и красив футбол. ЦСКА има публика, която вярва в него (не, че е имало моменти, когато феновете да не са вярвали в четирите букви, но сега те вярват точно в тези момчета, които тук и сега представляват четирите букви.) А това не се е случвало отдавна, толкова отдавна, че голяма част от момчетата и момичетата на стадиона го изживяват за

първи път. Сигурно е също така, че няма да е за последен.

“Черните дяволи”

отстраниха Байер Леверкузен. Този път не само се представиха достойно, не само биха, но и отстраниха голям европейски отбор, при това с игра, не с късмет. И в двата мача ЦСКА игра по-добре и по-правилно от Байер. След първата победа коментарите бяха, че играчът на мача е бил вратарят Деян Максимов, което би трябвало да означава, че късмета е изневерил на немците, но съдбата ще им върне

това, което им е отнела в следващия мач. Но не стана така, защото късмета тук не играе. Или поне не можем да бъдем обвинени, че някога е бил на наша страна. Ако беше, нямаше да играем точно срещу Ливърпул и Байер. Вярно е, че отборът от Леверкузен не е в челната десетка на европейските отбори, но от много години е фактор в Първа Бундеслига и е отборът с най-висок коефициент в турнира на УЕФА. (Вярно е, че и тези, които правят коефициентите не са ни питали, но вече ще знаят...)

Отборите, които нямат къс-

през последните 20 минути в мача на "БайАрена". Момчетата на Миограг Йешич играят със самочувствие (толкова липсвало преди) и с желание. Те се радват, че играят футбол.

Радостта - тя също се върна

Върна се на терена и съвсем логично се върна и на трибуните. Фенове и отбор станаха отново едно цяло. Точно така, както го беше пожелал треньорът още в началото на този полусезон, който всички се наяхвахме да завърши с 30-тата, но дори не смеехме да мечтаем за нея - "Вие пейте, а ние ще играем!" Защото публиката на ЦСКА се беше уморила винаги да бъде победител, а губещите да са на терена. Сега победителите са на Армията, без значение от коя страна на пистата се намират.

След онзи злощастен мач, онова ужасно дежа ви срещу Стяуа през

миналата есен, който разби хиляди надежди и хиляди сърца, мисълта, че Армията може отново да бъде пълна някой ден изглеждаше като мираж. Също като толкова чаканите големи европейски победи...

Но се събдна. На 29 септември препълнения "стадион блестеше в червено" - ад за едни, рай за други.

А какво ще стане от тук нататък никой не може да предвиди. Сигурно е, че ЦСКА има потенциал да играе в УЕФА и напролет, а и Шампионската лига догодина не е вече само блян. Ако не беше октомври 2005, а само месец по-рано, след тези думи щеше да стои изречението "Но да изчакаме и ще видим." Това обаче е минало. Сега можем да не се притесняваме от съдбата и да се опитваме да я умилостивим. Които и да ни изпрати, можем да го победим. А освен това си имаме и черни екипи...

Така че, игваме...

мет, печелят с игра и го намират в най-страните обстоятелства - черните екипи например. Преди реванша в София се бях притеснила, че ще трябва да играем в червено... "Не е от екипите, от треньора е", ми каза някой. Прав е бил...

За първи път от много години насам ЦСКА играе организиран и техничен футбол, с бързи многоходови атаки, не рухва физически или психически точно тогава, когато не трябва, а паническото чистене на топката е най-рядко срещания елемент от играта, дори при истинската обсада на вратата ни

Снимка: Венко АНГЕЛОВ

go

европа

и

напред

Или защо е напълно нормално ЦСКА да отстрани Байер Леверкузен

Стоимен Фингаров

Успехът действително е исторически. От шест европейски мача през този сезон, ЦСКА спечели пет, при това без да допусне гол. Три от тях бяха срещу европейския шампион Ливърпул и немския гранд Байер Леверкузен, два от тези три - гостувания. Сами по себе си тези цифри говорят много за прогреса, постигнат от ЦСКА през тази година. Исторически погледнато обаче, ЦСКА - със статута си на най-добрият българс-

ки отбор - логично трябва да побеждава в международните си мачове. Пък били те и срещу отбори като Ливърпул и Байер Леверкузен.

Посредствените изяви на армейците в Европа през последните години могат да се обяснят с две думи - самочувствие и късмет. По-скоро липсата им. Почти всеки сезон на червените им се пада да играят срещу значително по-класен и богат съперник, което резонно води до отпадане. Няколко такива отпадания - и вярта на футболистите в собствените им възможности буквално изчезва. Оттам - и драмите с Омония, с Тор-

ТЕМАТА

него, с МТК и със Стяуа.

Втората причина - малшансът, всъщност звучи като оправдание, но в никакъв случай не е субективна. Не един и двама състезатели и треньори са признавали, че един от основните фактори за успех, е именно късметът. А ЦСКА такъв няма, и това - колкото и да ни е мъчно - си е закон. То не бяха пропуснати дузпи, червени картони, смешни съдии, пропиляни стопроцентови ситуации... Малшансът също влияе на самочувствието. Когато установиш, че каквото и да правиш, съдбата е срещу теб, просто се отказваш. Както в мача с Левски по-рано през този сезон. Натиск, шутове, греди, и в крайна сметка 1:1. Какъв е смисълът?

Смисълът е ЦСКА да се върне там, където му е мястото. И единственият начин това да се постигне, е с победи - при това над гръмки противници. Йешич вдъхна увереност на играчите си, победата над Ливърпул на "Анфилд" пък накара асовете на отбора да осъзнаят собствената си класа. И да заиграят разкрепостено - както на "БайАрена", така и на "Българска армия".

Всъщност най-важното след грандиозния успех и класирането в групите на УЕФА, е фактът, че в мача-реванш ЦСКА не се затвори, за да пази комфортния аванс от Германия. Напротив, домакините бяха по-активният и по-острият отбор. Да си го кажем направо - по-класният. Сакалиев пропусна две чисти ситуации накрая, Янев и Велizar Димитров също можеха да вкарат. В крайна сметка го направи Хидиуег, а ситуацияите, открили се пред прехвалените гости, въобще не бяха толкова опасни.

Победата на ЦСКА е заслужена, изстрадана, голяма, но в никакъв случай не е нелогична. Защо е нормално червените да отстранят Байер Леверкузен? Ето защо:

- В историята си ЦСКА има спечелени 30 шампионски титли на страната. Байер Леверкузен няма дори една.
- На полуфиналите на ЦСКА в Европа, аспирините могат да отговорят с една купа на УЕФА през

Снимка: Венко АНГЕЛОВ

Снимка: Венко АНГЕЛОВ

Снимка: Венко АНГЕЛОВ

1988-а, при това донесена от корееца Бум Кун Ча, и с един загубен финал в Шампионската лига.

- Аспирините... Аспирините? Прякорът звучи доста обидно, признайте.
- Временният наставник на немците Руди Фьолер няма много добри спомени от българи. Последният му мач за националния отбор бе именно срещу Пеневата чета на световното в САЩ. Всички си спомняме как свърши онзи мач.
- Най-добрият и обичан футболист на Байер Леверкузен - Димитър Бербатов - е продукт на

ЦСКА. В ЦСКА той не бе най-резултатният нападател.

- Миналата година Ливърпул отстраня Байер Леверкузен с 3:1 и 3:1. Тази година ЦСКА би Ливърпул. Има логика.
- Бразилецът в защитата Роке Жуниор е световен шампион, но след мачовете с ЦСКА май на Тугаго Силва повече му отива титлата. Неслучайно за Роке и Франк Лъбьоф се твърди, че са най-незаслужените победители от Мондиал в историята.
- Другата атакуваща звезда на немците - Данко Лазович - се е учил на футбол под ръководството на Миодраг Йешич в Партизан.
- Публиката на Байер пие бира и яде вурстове; тази на ЦСКА пее.
- Сателитът на ЦСКА имал смешно название? Помислете за KFC Юрдинген. Странно е отборът ти да носи име на световна верига за пържени пилета.
- ЦСКА е голям отбор, от голям град. Байер е заводски отбор от малък град. Светът знае за ЦСКА заради футбола, за Байер - заради лекарствата. Още причини?

През юни 2004 сп. ЦСКА започна една рубрика, която прекрати след взимането на 30-та шампионска титла - Отборът на феновете. Тогава в края на този провален сезон ние обявихме, че "всеки брой отпук-нататък, докато радостта се върне на Армията, ще пускаме в списанието по един отбор на обществото ЦСКА - млади, стари и деца, звезди и незнайни, момичета и момчета, които са приели ЦСКА като най-важна част от емоцията и живота си." Не дадохме обяснение защо сме прекратили тази рубрика, защото предполагахме че всеки го усеща, а и дори от глупаво съзнание беше трудно да се обяви на висок глас. Сега, в настоящия брой на сп. ЦСКА вече можем да обявим на висок глас, без да се страхуваме от нищо: Радостта се върна на Армията.

Във всички кратки интервюта в Отбора на феновете винаги присъстваше един мотив, едно желание описано с различни думи "големи европейски победи", "пробив в Европа"... Предлагаме ви няколко откъса от мислите и чувствата на участниците в отбора на феновете, защото те илюстрират най-добре събъждането на мечтите.

та ни са на ниво "Левски" всичко ще бъде посредствено....

Въпреки всички колебания и съмнения, по принцип съм оптимист за ЦСКА. Защото вярвам, че в ЦСКА има нещо вградено, което стои в основата му, което не се премахва през поколенията, независимо от всичко, което си говорим до сега. Има някаква сила, футболно творчество, вградено в този отбор. Вярвам, че тази сила няма да ни предаде. В това отношение ЦСКА е като Народния театър. В Народния театър са вградени талантите на стотици актьори и режисьори, и това го държи вече 100 години. Така и ЦСКА има мощни сили, които ще помогнат на отбора да продължава да побеждава, да бъде напред и само напред. И аз искам да стане новото чудо на ЦСКА, това е най-голямата ми надежда.

юни 2004

Бойко Пангелов

журналист

ЦСКА е в Европа преди държавата ни. Високият дух на отбора, непримиримостта ни, са добре познати на стария континент. Нашата публика е най-голямата, добрата и организирана в България. Сега сме сърдити и ядосани, и момчетата от сектор Г са прави, но съм сигурен, че при следващия важен мач стадионът ще е пълен и за гостите ще бъде ад.

юни 2004

Велко Кънев

актьор

Мен винаги ме е водела някаква надежда, особено по отношение на отбора като европейска величина. Винаги съм смятал, че ако измеренията ни са европейски ще върнем облика на ЦСКА, на ако измерения-

Искра Владимирова

журналист

Нямам рецепта как да постигнем големите успехи, но имам теория. Понеже си говорихме за големите отбори, които аз си спомням, ако приемем че върховете са 82-ра и 89-та година, а цикъла 7 години, то през сезон 2005/2006 е ред на нов голям отбор. Това ще сезона на ЦСКА - европейския сезон, който чакаме, за пълното доминироване в българското първенство и излишно да говорим.

юли 2004

Димитър Гьорев

пенсионер

Рано или късно ЦСКА ще се възроди и ще бъде там, където е бил. Защото където е текло вода, пак ще тече.

септември 2004

Иван Велчев

ученик

Дано да изживеем и ние такива големи победи, каквито е имало преди години. Този сезон - шампиони. Нека футболистите на ЦСКА да бъдат малко повече мъжкар и да мислят за нас публиката. Защото агитката на ЦСКА е номер 1.

октомври 2005

Лютви Местан

заместник председател на ПГ на ДПС

ЦСКА и нашите футболисти трябва да играят с отговорността, че за пореден път ние сме тези, които ще отстрашим българския футбол на европейската сцена. През всичките тези години винаги сме били ние тези, които са успявали. Пожелавам на ЦСКА да се върне на европейската сцена. Аз мисля, че ЦСКА е призван да си поста-

вя малко по-високи цели, отколкото другите клубни отбори в България. Има отбори, за които е достатъчно да бъдат републикански шампиони, самоцел е да победят ЦСКА и свършват дотук. За ЦСКА е важно да надскочи тесните рамки на вътрешното първенство, но дори и да не успеем, е много важно да се поставят по-високи цели. Приказката, че човек е толкова голям, колкото са големи мечтите му, е вярна. И един отбор е толкова голям, колкото са големи мечтите и целите му.

октомври 2005

Евгени Генов

журналист

Иска ми се, ЦСКА да бъде отново този отбор, който съм гледал като малък. Бях ученик, когато играхме с Интер и завършихме 1:1 там. Мачът се играеше много късно, някъде около 22.00 часа почна. Цяла София беше замряла. Нямаше движение по улиците, всички стояха да гледат мач. Искам да се върне пак времето, когато ЦСКА да вълнува хората по този начин.

март 2005

Василиса Иванова

математик

Ние винаги ще стискаме палци за ЦСКА, винаги ще сме от ЦСКА и винаги ще се надяваме да дойде пак онова време, в което ще бием и Аякс, и Ливърпул, и ще бием всеки, който дойде на Армията.

април 2005

TOP SPORT.BG

24 часа спортни новини в интернет

Най-важното от спорта само за 30 ст.

topспорт®

	УЕФА 1 кръг 15.09.2005	
0	1	

Стадион БайАрена, 20 000 зрители

Йордан Тодоров '15

Байер

Бут, Фриц (46' Барнета), Жуан, Атирсон (74' Лазович), Роке Жуниор, Ролфс (46' Кастро), Рамелов, Шнайдер, Бабич, Воронин, Бербатов

резерви Шарке, Тадич, Дум, Хюбелер

жълти картони
Роке Жуниор, Кастро

старши треньор
Клаус Аугенталер

ЦСКА

Деян Максимич, Радослав Забавник, Ибрахима Гай, Тиаго Силва, Валентин Илиев, Сергей Якирович, Мурад Хидиуед, Йордан Тодоров (89' Славко Матич), Емил Гьргоров (90' Стойко Сакалиев), Велизар Димитров, Гийом да Зади (69' Йордан Юруков) резерви Тодор Кючуков, Адриан Олегов, Христо Янев, Петър Димитров

жълти картони
Гай, Юруков

старши треньор
Миодраг Йешич

Главен съдия Серж Гюмени
Странични съдии Алекс Верстратен, Барт Вандевеге

УЕФА
I кръг
29.09.2003

1 0

Стадион "Българска армия" 22 000 зрители
66' Мурад Хидиуед

ЦСКА

Деян Максимич, Радослав Забавник, Валентин Илиев, Ибрахима Гай, Тиаго Силва, Сергей Якирович, Христо Янев (90' Гийом да Зади), Мурад Хидиуед, Емил Гьргоров, Йордан Тодоров (78' Йордан Юруков), Велизар Димитров (86' Стойко Сакалиев)

резерви Тодор Кючуков, Адриан Олегов, Матия Матко, Славко Матич

жълти картони Хидиуед

старши треньор
Миодраг Йешич

Байер

Бут, Роке Жуниор, Фриц Рамелов, Шнайдер, Ролфес (74' Бабич), Барнета (65' Фрайер), Кастро (46' Кжиновек), Атирсон, Воронин, Бербагов

резерви Шарке, Лазович, Мадуни, Дум

жълти картони Фриц, Воронин
старши треньор
Руди Фьолер

Главен съдия Еспен Бернстен
Странични съдии Ерик Раестад, Оле Херман Карлсен

Петър ДЪБОВ

Преди мачовете на ЦСКА в България вече си казвам две неща, които взаимно се изключват, но поотделно са абсолютно верни:

1. Те са един госта сериозен отбор.
2. Ще ги бием с лекота.

Защо? Едва ли някой ще отрече, че Македонска слава (Пирин 1922 ми звучи изкуствено, каквото си е) или

дайте шанс на Конелиано

Марек са толкова слаби, че да не ни затруднят. Особено на техните стадиони - там на Юг, където винаги сме се потили, където сме яли бой в съблекалните. Пък и на терена. Сега всичко започва с 0:2 или 1:3 на почивката. И онова спокойно темпо, лежерно вкарване на голове и чувство на неприкосновеност. Защо така се получава?

Не, Македонска слава и Марек съвсем не са слаби, поне за България. А група е толкова интересна този сезон заради тях и още два-три отбора. Само мачовете на ЦСКА не са. Ако не стане нещо драстично, със сигурност интрига няма да има и срещу Вихрен, Локо София или Славия. Защото очевидно се превръщаме в Байерн или Челси на България. Страхотно е, но не толкова, защото ЦСКА няма полза от липса на конкуренция или слаба такава.

Единственият вариант е сами да си направим първенството интересно. Левски са на четири точки зад нас след 8-ия кръг. След 15-ия ще са на осем и тогава съвсем няма да ни пука за А група. Май най-добре ще е Йешич да започне с експериментите и да пази тежката артилерия за Европа. Защо не? ЦСКА 2 (Конелиано) гази наред в Б група и там има госта момчета като Миро Манолов, които спокойно могат да се обиграват в протоколни мачлета с Берое, Нафтекс или Родоп на "Армията". Трите точки пак ще си ги вземем, а дори и

да не успеем веднъж, голяма работа. Но ако сега не помислим върху това, настоящите титуляри може и да го направят. И в един момент да решат, че не виждат смисъл в госта от двубоите. Което вече ще е кофти. Ще дойде пролетта, ще празнуваме 31-ата, спечелена на ходом и през лятото ще се готвим за групите на Шампионската лига. Които този път ще са дължителни. А с немотивирани футболисти няма да се получи.

Най-много се гразня от мачове като този с Нафтекс. Като гост, колкото и да е скучно на терена, има някаква романтика от различната атмосфера. Пък дори и защото те псуват, но по техен си начин. На "Армията" мачовете изтъпяват страшно, когато съперникът идва с мисълта за загуба. А 90 процента от отборите правят точно това. Бургаският тим, който обективно не можеше и да помисли дори за гол, да не говорим за нещо повече, бе просто поредната боксова круша. Единственото хубаво бе, че Сакалиев се събуди с два гола. Но пък и от това ми намириша на шопска салата или шкембе чорба. Типично нашенска работа - изкарваш си го на отбор, който няма сили дори да мине центъра. На Стойко бих му казал, че истинския реванш е срещу Левски. А Нафтекс е просто един отбор в тежка криза. За историята с правата, картотекама и останалите бюрократични глупости теренът не е мястото за разчистване на сметки.

Виж, в Благоевград бе друго. Вече наистина аплодирах голите на Саката и се убедих, че е излязъл от дупката. Иначе щях да се чувствам доста странно, ако знаех, че в любимия отбор има футболист, който може да вкарва голове, но го прави само когато трябва да разчиства лични сметки. Това наистина нямаше да го приема. Срещу Македонска слава тимът на Йешич пак си направи приятна разходка, но този път и гъделът бе налице - червените с лекота се справиха със съперник, срещу който играчите на Левски си изплюха дробовете, но не можах да вземат пълен актив. Ех, ако не бе онова второ

полувреме...

И едно отклонение. Този път никои и дума не продумва за причините за безпроблемния ход на ЦСКА. Ако ги нямаше Ливърпул и Леверкузен, със сигурност някъде в пресата след мачове като този в Благоевград щяха да се появят заглавия, съдържащи термини от

+ Защита

Вальо, Гай, Радо и Тиаго бяха надиграни само два пъти в четири мача от А група. И нито един път в три двубоя в Европа. Май не сме имали толкова здрава отбрана от... патетта ни късее.

+ Стойко Сакалиев

Дочакахме го. Отново. Повторната аклиматизация на бургазлията продължи скандално дълго, но май си заслужаваше. Хубаво е, че когато отборът ще се раздвоява между евросцената и А група, има втори надежден централен нападател.

+ Миодрог Йешич

За пореден път. Не че сърбинът ни изненада с нещо, но ей така, защото заслужава. Отново брилянтна тактика, перфектно чувство към играта и подход към играчите. Пък ако иска да спи в "Сръбска скара", какво от това?

+ Сергей Якирович

Взе от Да Зади титлата за трансферно откритие на годината. Страхотен мултифункционален халф с огромен принос за успехите. Някой да си спомня кой беше Кое...

+ Велizar Димитров

Нямаме думи. Превъзходен, изключителен, невероятен Вили. Прави неща, които не сме виждали и преди контузията. Между другото - какво прави Благой Георгиев в националния?

борсата. Днес обаче никой не може да има очи да каже подобно нещо. Би било абсурдно.

Серията от маршрутно-познавателните разходки бе продължена и в Дупница, където домакините се кипреха с новия си спонсор и за миг си повярваха, когато Илия Илиев изравни в средата на първото полувреме. Всичко обаче свърши с два кинжала до почивката, в която червените наистина си почиваха. Срещу Марек обаче имаше и нещо

жия нападател, което вече е стряскащо. Няма да търсим погвола теле, но е факт, че с Гийом се случиха (или по-скоро не се случиха) много неща, за да го броим за част от бъдещето на ЦСКА. Той заглъхна прекалено бързо - по-бързо от начина, по който завладя агитката през август и началото на септември и представянето му яркo контрастира на цялостния подем в играта на отбора. Това значи само едно - той не е нужен на ЦСКА и

доста неприятно, най-вече за треньора Йешич. Сърбинът тотално изгуби доверието си в Гийом и го смени още на полувремето. Синдромът на ленивите африканци като че ли завладя и Да Зади - нещо, което вече си бе проличало в предишните двубои. Този път обаче се появиха слухове за бойкот или нещо подобно срещу черноко-

очевидно ЦСКА не се нуждае от него в този момент. Също както бе със Сакалиев доскоро. Оттук следва изводът, че в атака червените нямат нито един футболист, който да показва постоянството на всички от халфовата линия и защитата. Г-н Йешич, ето ви един сериозен повод за размисъл край софрата в "Сръбска скара".

- Да Зади

Къде се изгуби, и той не знае. За съжаление угасна толкова бързо, колкото и блесна. Ако не бе изригването на Саката, ЦСКА оставаше без голаджия. Скандал.

- Конкуренцията

ЦСКА няма конкуренция у нас и това изобщо не е приятно. Европейските мачове все някога ще свършат (дай Боже, догодина) и тогава перфектната игра ще прелее в безсмислени разходи срещу слабици. Жалко.

- Програмата

На червените им се събраха много мачове, а скамейката на Йешич нещо ни се вижда къса. Не е ясно ако някой се контузи, как ще бъде компенсирана липсата му.

- Екипите

Черните късметлийки са много яки, но ЦСКА е червените отбор и не трябва да го забравяме. Все пак и в алено под ножа ни са падали Ливърпул, Нотингам, Аякс и т.н. Важни са четирите букви.

- Договорите

Усилено започна да се говори за нови, стари, скъпи, дълги или безсрочни договори. А футболистите са хора, които се влияят от това. Май не му е времето.

Вместо финал ще цитирам едно изказване на Мурад Хидиуед след реванша с Леверкузен: "ЦСКА София може да смени ЦСКА Москва в Европа". Перифразата вероятно трябва да звучи така: "Конелиано може да смени ЦСКА София в А група". Би било забавно. А и доста по-интересно.

футболист на месеца

Класация на сп. ЦСКА и в.

Септември 2005

Цветан Баяслиев

1. **Мураг Хигуеуе**
2. Велizar Димитров
3. Деян Максич
4. Валентин Илиев
5. Емил Гьргоров

Владислава Лазарова

1. **Мураг Хигуеуе**
2. Велizar Димитров
3. Христо Янев
4. Емил Гьргоров
5. Деян Максич

Виктор Игнатов

1. **Велizar Димитров**
2. Мураг Хигуеуе
3. Ибраhима Гаї
4. Валентин Илиев
5. Емил Гьргоров

Методи Шуманов

1. **Ибраhима Гаї**
2. Велizar Димитров
3. Деян Максич
4. Мураг Хигуеуе
5. Валентин Илиев

Виктор Георгиев

1. **Валентин Илиев**
2. Мураг Хигуеуе
3. Тиаго Силва
4. Емил Гьргоров
5. Радослав Забавник

Найден Тодоров

1. **Велizar Димитров**
2. Йордан Тодоров
3. Мураг Хигуеуе
4. Деян Максич
5. Стойко Сакалиев

Иван Жиков

1. **Велizar Димитров**
2. Валентин Илиев
3. Ибраhима Гаї
4. Стойко Сакалиев
5. Йордан Тодоров

Христо Запрянов

1. **Велizar Димитров**
2. Емил Гьргоров
3. Сергей Якирович
4. Ибраhима Гаї
5. Мураг Хигуеуе

Снимка: Венко АНГЕЛОВ

Класиране за месеца

1. Велizar Димитров	32
2. Мураг Хигуеуе	20
3. Ибраhима Гаї	13
4. Деян Максич	9
Валентин Илиев	9
6. Емил Гьргоров	8
7. Йордан Тодоров	5
8. Сергей Якирович	3
Христо Янев	3
Стойко Сакалиев	3

Генерално класиране

1. Валентин Илиев	44
2. Велizar Димитров	43
3. Мураг Хигуеуе	41
4. Ибраhима Гаї	30
5. Емил Гьргоров	13
Тиаго Силва	13
7. Деян Максич	9
Гийом да Загу	9
9. Йордан Тодоров	8
10. Йордан Юруков	5
11. Сергей Якирович	3
Христо Янев	3
Стойко Сакалиев	3
14. Радослав Забавник	1

* За първо място всеки футболист получава 5 точки, за 2-ро - 4, за останалите съответно по 3, 2 и 1 точки.

V кръг
11.09.2005

1

1

Стадион "Васил Левски", 13 678 зрители

36' Телкийски

Велизар Димитров '30

Левски

Петков (46' Михайлов), Миланов, Томашич, Топузаков, Вагнер, Боримиров, Ричард, Телкийски, Коприваров (90' Йовов), Е. Ангелов (46' Бардон), Домовчийски

резерви Дяков, Букарев, Иванов, Ст. Ангелов

жълти картони Е. Ангелов, Телкийски

старши треньор
Станимир Стоилов

ЦСКА

Деян Максимич, Радослав Забавник (82' Петър Димитров), Валентин Илиев, Ибрахима Гай, Тиаго Силва, Йордан Тодоров, Сергей Якирович, Мурад Хидиуед, Емил Гьргоров (75' Йордан Юруков), Велизар Димитров, Гийом да Зади (83' Стойко Сакалиев)

резерви Илко Пиргов, Адриан Олегов, Христо Янев, Славко Матич

жълти картони Тодоров, Гьргоров, Хидиуед, В. Димитров

старши треньор
Миодраг Йешич

Главен съдия Момчил Врайков
Странични съдии Николай Петров, Йосиф Ронков
Делегат Димо Стойчевски

Крум Янев

„Срам ме е от това, което стана. В неделя вечер футболистите на ЦСКА плюха върху надеждите на феновете си. Не може до 35-40 минута да ги мацкаме, а след това да видим коренно различен отбор. През второто полувреме нямаше и помен от желанието и волята за победа. Не само футболистите са виновни, но и хората от канцелариите.“

Стойко Сакалиев

„ Много се радвам, че играх в този мач и успяхме да победим. Това, че отбелязах два гола е заслуга не само на мен, а на целия отбор.

VI кръг
18.09.2005

3

0

Стадион "Българска армия", 7500 зрители

8' Стойко Сакалиев
61' Стойко Сакалиев
87' Йордан Тодоров

ЦСКА

Илко Пиргов, Радослав Забавник, Ибрахима Гай, Валентин Илиев (43' Славко Матич), Тиаго Силва, Сергей Якирович, Мурад Хидиуед, Емил Гьргоров, Йордан Тодоров, Велизар Димитров (46' Йордан Юруков), Стойко Сакалиев (73' Христо Янев)

резерви Тодор Кючуков, Адриан Олегов, Матия Матко, Гийом да Зади

старши треньор
Миодраг Йешич

Несебър

Симеонов, Пенев, Жеков, Джамбазов, Р. Тодоров, К. Янев, Сърмов, Ценов (73' Костов), Мица (80' Спасов), Старокин (61' Божилов), Христов

резерви Стоянов, Делиминков, Колев
жълти картони Симеонов, Жеков, Джамбазов, Пенев, Сърмов
старши треньор
Иван Цветанов

Главен съдия Георги Хаджийски
Странични съдии Йордан Гулев, Трендафил Думбалаков
Делегат Димитър Пармаков

	VII кръг 24.09.2005	
0	3	
Стадион "Христо Ботев", 5500 зрители		
Стойко Сакалиев '30 Стойко Сакалиев '33 Емил Гьргоров '90		
Пирин 1922	ЦСКА	
Василев, Георгиев, Ризов, Св. Георгиев, Бачев, Стойчев (46' Ас. Георгиев), Кръстев (65' Витанов), Иванов, Николов, Шопов (61' Т. Тодоров)	Илко Пиргов, Радослав Забавник, Ибрахима Гай, Валентин Илиев (60' Славко Матич), Тиаго Силва, Мурад Хидиуед, Йордан Тодоров, Йордан Юруков (46' Христо Янев), Емил Гьргоров, Стойко Сакалиев, Гийом да Зади (46' Велizar Димитров)	
резерви Сотиров, Ралчовски, Бодуров, Кацимерски жълти картони Ас. Георгиев старши треньор Борис Николов	резерви Тодор Кючуков, Адриан Олегов, Петър Димитров, Матия Матко старши треньор Миодраг Йешич	
Главен съдия Камен Алексиев Странични съдии Петко Павлов, Петър Петров Делегат Б. Божилков		

Миодраг Йешич

„ Поздравявам момчетата с хубавата победа. Изиграхме добър мач. Знаехме предварително, че домакините играят футбол и позволяват на съперника да играе футбол.

Емил Гъргоров

Вкарахме четири гола, можехме и много повече, но сме доволни и на това. Отвън може да ви се е сторило, че е много лесно, но не беше така. Като се има предвид, че играхме тежък мач в четвъртък, е нормално през второто полувреме да намалим оборотите.

	VIII кръг 02.10.2005	
	1	4

Стадион "Бончук", 1800 зрители

21' Илиев

Мурад Хидиуед (д.) '10
Емил Гъргоров '23
Стойко Сакалиев '37
Велизар Димитров '61

Марек

Тодоров, Ирмиев, Митов, Коемджиев, Бонев, Калчев, Иванов (89' Алдев), Илиев, Бачев, Бижев (53' Петков), Георгиев (73' Благоев)

резерви Чавдаров, Драмов, Илков, Ризов

жълти картони Бонев, Георгиев

старши треньор
Сашо Паргов

ЦСКА

Деян Максимич, Радослав Забавник, Ибрахима Гай, Валентин Илиев, Тиаго Силва, Мурад Хидиуед, Сергей Якирович, Йордан Тодоров (46' Христо Янев), Емил Гъргоров, Стойко Сакалиев (62' Матия Матко), Гийом да Зад (46' Велизар Димитров)
резерви Илко Пиргов, Адриан Олегов, Владимир Зафиров, Йордан Юруков
жълти картони Силва

старши треньор
Миодраг Йешич

Главен съдия Антон Генев
Странични съдии Петров, Николай Ангелов
Делегат Тодор Паунов

Стоимен Фингаров

Миодраг Йешич не е най-добрият треньор в света. Не е чак толкова изкусен тактик, не успява да сдържа нервите си, предоверява се на свои сънародници и прекалено държи на принципите си - дори когато те са в разрез с мира в Борисовата градина.

Миодраг Йешич обаче е точният треньор за ЦСКА. Клуб и наставник си паснаха както ЦСКА и шампионска титла - и доказателство за това е историческото класиране за групите от турнира на УЕФА, постигнато след двете исторически победи над Байер Леверкузен. И продължило победния ход от "Анфийлд".

В последните години ЦСКА се нуждаеше от треньор тип "Йешич". Многовластието на "Българска армия" взе не една и две жертви, най-голямата от които - самият отбор. Съставът, свикнал да побеждава по презумпция, в един момент започна да се страхува от всяко гостуване, и сам да се брои - вероятно несъзнателно - за аутсайдер срещу посредствени опоненти. Евроуспехите изbledняваха с всяка изминала година, а отворената рана от черно-бялата слава бе човъркана я от Торнего, я от МТК, я от Стяуа.

През всичките тези години ЦСКА никога не е имал слаб наставник - като чисто треньорски качества. Но добрите специалисти или не бяха оставяни да работят на спокойствие, или - както в случая с Ферарио Спасов - бяха прекалено меки като характер, не смееха да повишат глас и нямаха авторитет пред играчи, ръководство и публика.

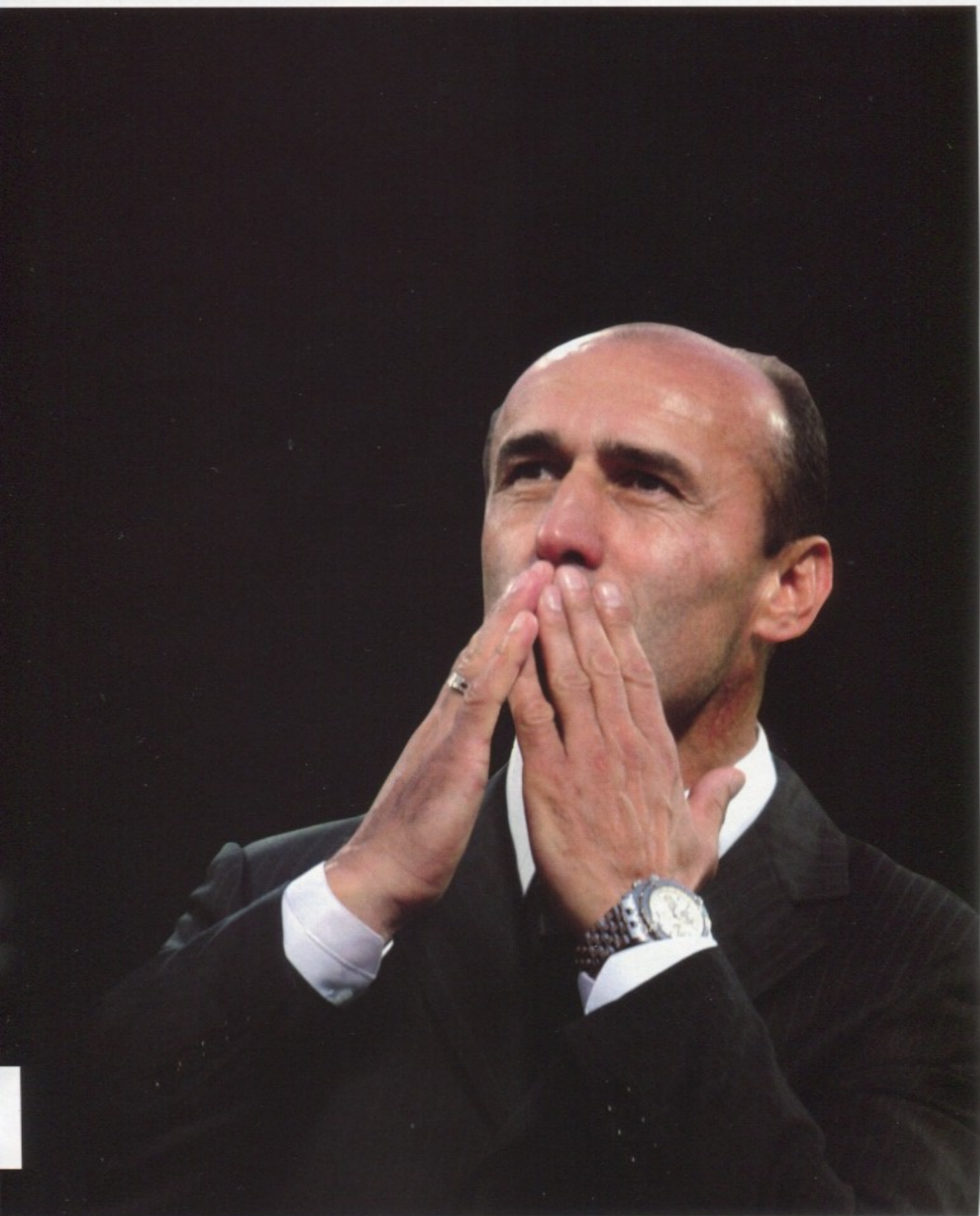
"С Йешич няма майтап, той е строг, което е адски важно". Думите са на Мурад Хиджуеб - и едва ли мароканският халф подозира колко е прав. С типично сръбските инат и самолюбие Йешич не се поколеба да влезе с гръм и трясък във всяка възможна битка - само и само да се докаже. Пример за това, че наставникът не цели басма на футболистите, са постоянните рокети на вратарския пост. Йешич държи на дисциплината, а точно дисциплината липсваше на ЦСКА толкова много време.

И самочувствието.

Милиони литри мастило са се изляли в критикуване на комплекса за малоценност у футболистите в червено, главно по време на вечното дерби с Левски. А и не само - срещу тимове от ранга на вече изброените Торнего, МТК или Стяуа, и предвид индивидуалните качества на асовете на ЦСКА, армейците трябваше да бият с резултат. Или поне трябваше да вярват, че могат да бият с резултат. Вместо това играчите на най-успешния български клуб се самоснижаваха напълно съзнателно, и по този начин притъпяваха чисто футболните си таланти.

Какво може да ти вдигне самочувствието повече от факта, че носиш фланелката на ЦСКА, биха попитали мнозина. И с право. Количествените натрупвания от слаби резултати, малшанс и прекалени амбиции обаче доведоха до изменение в армейската психика. Състезателите на ЦСКА, безспорно най-добри у

Мил, - граа Йешич

Снимка: Венко АНГЕЛОВ

нас, въобще не вярвах, че са добри.

Главната заслуга на Миодраг Йешич в работата му като треньор на червените - освен печелившата тактика "1:0", проработила в напечените двубои с Левски, Ливърпул и Байер Леверкузен - е това, че сърбинът успя да предаде собственото си самочувствие на футболистите. Мнозина казват, че екснаставникът на Славия е прекалено самовлюбен, но умението на Йешич да прелее част от този нарцисизъм у иначе класните си състезатели, се превърна в удар номер едно за ЦСКА.

Тук добри гуми заслужава и ръководството. Тъй като всеки в Борисовата градина - от човека с косачката, до бабите-семкаджийки - иска да бъде фактор, на треньор със силен характер бе трудно, да не кажем непосилно, да върши добре работата си. Перфектното доказателство е Стойчо Младенов, който също като Йешич стоеше твърдо зад принципите си, успяваше да нахъсва футболистите, спечели първата червена шампионска купа за новия век, но накрая си тръгна безславно след загубена битка с високите етажи. На "Българска армия" явно са поумнели - и са разбрали, че в чисто футболен, игрови аспект, фактор може да бъде само онзи, който реди състава. Той носи главна заслуга за успехите, носи и голямата отговорност при провал. Гласуваният картбланш на сърбина - особено съпоставен с престоя на Ферарио Спасов в София - е възможно най-позитивната промяна в управлението на клуба напоследък.

Сега - към чисто треньорските качества. Тактиката Йешич ли? Израел за 1:0, дефанзивно и неугледно. Глупости, абсолютни глупости. Първо, Гърция стигна

до европейската титла именно благодарение на защитна тактика. Моуриньо се превърна в треньор номер едно на континента по същия начин. Това обаче го оставяме настрана - по-важното в случая е, че ЦСКА никога не играе за 1:0. Никога (освен последните минути на "БайАрена") не се затваря глухо в собственото наказателно поле, и не брани опълченски някакъв резултат. Единствената причина армейците да печелят важните си мачове с по 1:0, е неособено ефективното нападение. Факт. Спомнете си само колко шансове бяха пропуснати срещу Байер в София, през първото полувреме на равенството с Левски, дори срещу Ливърпул на "Анфийлд". При малко повече късмет ЦСКА можеше да бие убедително в тези срещи. Но и 1:0 е достатъчно.

Селекционерът Йешич? Вярно, че Матко засега с нищо не показва, че заслужава да играе в ЦСКА. Но пък светкавичното оплюване на Деян Максич и Славко Матич само защото са сърби, се доказва като глупава грешка. Именно Максич спаси вратата на армейците в три поредни тежки мача в евротурнирите; Матич пък игра на ниво когато трябваше да запълва дупки както в защита, така и в полузащита. При Йешич ЦСКА взе един от най-важните си футболисти - Мурад Хидиуег; Йешич откри таланта на напълно анонимното крило на Конелиано Петър Димитров и на тъмнокожия таран Гийом да Зади, и пак Йешич уцели десетката с ангажирането на превъзходния дефанзивен халф Сергей Якирович.

Армеецът Йешич? Бил сърбин. И какво от това? Ибрахима Гаи е сенегалец, но се е доказал като по-българин от редица псевдозвезди, обличали фланелката на ЦСКА. Пък и треньорът е легенда на белградския Партизан, който има специална емоционална връзка с ЦСКА.

Дотук не намираме минуси. Няма и да намерим. ЦСКА се нуждаеше от своя Йешич, за да успее, Йешич се нуждаеше от ЦСКА, за да се покаже пред света. И да привлече интереса на редица чуждестранни отбори. Всъщност единствено това можем да сметнем за минус. Но сме сигурни, че Миодраг няма да напусне. Нали все пак е решил да печели купата на УЕФА...

Всеки знае какво правят алпинистите когато покорят някой връх - обикновено забиват там знамето на собствената си страна. В други сфери на живота също има най-разнообразни начини да "маркираш" своя превзета територия. Един добър приятел на човека също си има специфичен метод за това.

Аз съм обикновен радио-журналист, което включва много дейности, а една от основните е коментарът на живо на мачове на ЦСКА. След дълги години правя първия си опит за описание на това, какво е да видиш, преживееш и разбира се, изкомментираш победен мач на червения тим в Европа.

да извикаш победата!

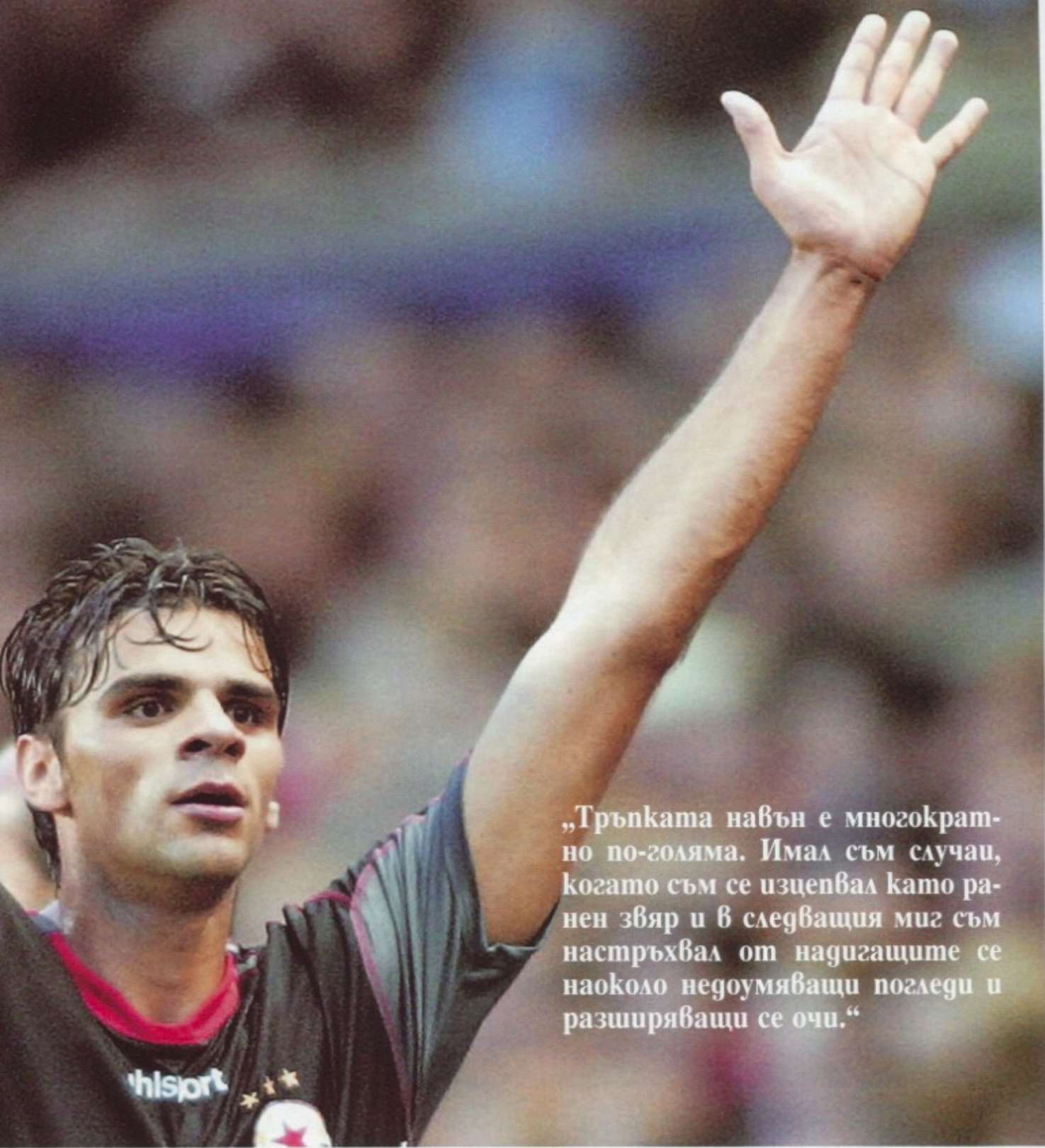
Николай Александров, радио Гонг

Да извикаш мощно, с цял глас "Гооооол", при това без да си на терена или в ядрото на агитката - това наистина си струва. Особено, когато отборът побеждава, а както стана практика напоследък - на някой знаменит стадион, срещу елитен европейски тим. При домакинските мачове в България е по-различно и някак си по-лесно. Когато ЦСКА е побеждавал, при гол целият стадион е на крака, във въздуха летят червени шалове и твоят глас се губи сред хилядите останали. За това тръпката навън е многократно по-голяма. Имал

съм случаи, когато съм се изцепвал като ранен звяр и в следващия миг съм настръхвал от надигащите се наоколо недоумяващи погледи и разширяващи се очи. Най-вече, когато ЦСКА играе срещу тим от тези "по-бели" страни. Да изразиш радостта си от гол емоционално на "Кемал Стафа" в Тирана почти не прави впечатление на никого. Нищо чудно повечето албански радио-колеги да притежават по-боен арсенал в действие. Същото важи за "Генча" в Букурещ, за стадионите в Никозия, в Ереван... Там феновете и журналистите са гос-

„Тръпката навън е многократно по-голяма. Имал съм случаи, когато съм се изцепвал като ранен звяр и в следващия миг съм настръхвал от надигащите се наоколо недоумяващи погледи и разширяващи се очи.“

Снимка: БТА

татъчно възбудени по време на мач и пискливия коментар от време на време само допълва общия фон. Но има места, където се чувстваш като слон в стъklarски магазин или като да кречиш в болница, докато болните спят следобедния си сън. Понякога гласът ми е секвал от ледените швейцарски погледи например, както когато в края на 90-те ЦСКА поведе на силния тогава Сервет и местните журналисти просто помолеха пресаташето си да ме премести от явно прекомерната близост с тях. Озовах се на неприлично за радио-комен-

тар място, но какво да се прави - възбудата да опишеш на висок глас добрата игра на армейците си струва някоя гребна жертва.

Преди да се случат случките на "Енфийлд" и "БайАрена" безспорно върховият миг при мен беше знаменитото гостуване на ЦСКА в Донецк, след 3:0 в първия мач на "Армията". Минутни преди началото от София ми казаха, че пропада тв-излъчването и аз оставам единствената жива 90-минутна връзка от бумтящия футболен котел в миньорски град. Мултимилionenният тим на

Точки за всеки ден

Шахтър срещу българския евро-боец! Каква поредна футболна драма предстоеше. "Мразя тези мачове" - това биха казали много от колегите ми в радиото. "Аз пък ги обичам" - отвръщам им. За час и половина побеляваш, отслабваш /защо ли нямам повече такива случаи в кариерата си.../, изгризваш си кожичките около ноктите, плюс самите нокти, като опасността при евентуални продължения е да стигнеш до китките. И въпреки това - чувството от преживяното остава завинаги. Та през есента на 2001-а, онази вечер, оранжевите от Украйна вкараха един, после още един гол, а с всяка изминала минута все повече не приличах на човек, камо ли на радио-коментатор. 20 000 на крака, бучат,

реват, тропат, плюят - изобщо естествено изглеждащи съветски мъже след десет часа в мините и половин час пред щанда за водка в супера. И когато крехката българска група - тази на терена и тази по трибуните - добихме окончателно вид на жертви положили главите си на дръвника на своите палачи, ЦСКА вкара гол, аз издадох някакъв нечленоразделен вик в тишината, който излезе извън пределите на разбрицаната коментаторска кабина, играчите на Паро Никодимов се прегръщаха на терена, в България бяха спасени стотици случаи на инфаркт вследствие на футболно напрежение, а междувремево една бандитска мутра се изправи пред стъклото ми и закри целия терен с мощните си укра-

ински телеса. "Край" - си казах, а до края на мача има-ше около десетина минути. Как доизкарах коментара - не ме карайте да си спомням, но когато краят е щастлив и украинските типове са безсилни. Защо ли все по тези ширини стават такива работи - правя се, че не знам; но ми е напълно ясно. Когато пак нейде там - в този географски регион, ЦСКА надви местното краткотрайно чудо Конструкторул с 3:2, един дивак, по професия телефонен техник, ми дръпна шнура на апарата минута преди последния съдийски сигнал, дори и с цената на изкормен контакт, който би обременил и без това нищожната му молдовска заплата. Но нейсе, при последвалата "пистолетна случка" тогава и вида на

местната шерифка - бос на тима - моите коментаторски грами се явиха бели кахъри.

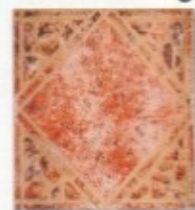
Така се стигна и до великолепието да забиеш своя флаг в сърцето на митичния ливърпулски храм. По степените на обстоятелствата нашата медия се оказа единствената транслираща мача на 23 август от "Ен-фийлд" за цяла България и за българите по света чрез сайта ни. Сякаш освен с ЦСКА, съдбата бе и с нас. Игващото отбътре изригване при гола на Вальо Илиев остана спомен за цял живот. Десет секунди олицетворяващи знаменития миг, вик за гол - неподправен, искрен и честен. Преживелите какви ли не триумфи бели глави наоколо просто въздишат и усещат, че този ден е посветен на тимът от България. И ти си там, все едно участваш в пирамидата на радостта долу на терена.

Три седмици по-късно историята се повтаря - наред "БайАрена", в сърцето на студена и мощна футболна Германия. Минутата е същата, но викът удължен с още няколко секунди. Немецът до мен все пак намира сили да промълви "ия-ия" и "гут", надявайки се, че до края на мача аспирините ще вземат нещото в свои ръце. Но не би и още едно пронизително "Гооооооооооооол" в чест на Данчо Тодоров и ЦСКА се оказва победоносно. Още един осемхилядник е превзет!

Шампионите вече са в групите! Първи проправиха пъртината! И разтвориха полето на мечтите! За още мигове от историята. И за още викове...

www.kai.bg

ХАН АСПАРУХ АД

ПЛОЧКИ ЗА ВСЕКИ ДОМ

На 11 септември на стадион "Васил Левски" ЦСКА и Левски отново завършиха наравно - 1:1. Резултатът разочарова много хора, най-вече защото, особено през второто полувреме, борбата беше по трибуните, не на терена. Това даде основания за много съмнения около истинността на мача. Феновете на ЦСКА очакваха разгромна победа и няма нищо по-нормално от това, когато, не е нужно да си кривим душата, виждат че ЦСКА е поне с пет класи по-добър от който и да било отбор в страната, а Левски определено е далеч от славните си години.

Причините за това 1:1 могат да бъдат много. Във всеки довод има основания, затова ви предлагаме няколко мнения за това истински или не беше мача. Обръщаме толкова внимание на този мач, въпреки последвалите исторически победи над Байер, защото това не е просто мач, а Мачът за всеки, който обича ЦСКА. Според нас това е и Мачът за "великия български футбол" (както е модерно да бъде наричан в последните дни), защото ако дербито между ЦСКА и Левски предизвиква само криви усмивки и ехидни възклицания "Искаш ли да ти кажа как ще свършат?!", то суперлативите, употребени в последната седмица са безсмислени.

Ист на съмн

За нагласени мачове между ЦСКА и Левски бе невъзможно да се говори преди 1989 г. А едва ли честта на пагона позволяваше дори и помисъл за уговорка. Но съмнения в почтеността на отделни играчи не липсваха. Питайте по-старите зааянковци от сектор "Г". Те още не могат да повярват, че отборът от началото на 80-те години можеше да смачка с лекота няколко европейски шампиона, но в същото време нямаше сили да разгрусат сините. На Армията още се носят слухове за постановления от страна на катаджии преди вечното дерби, сладки обещания, заплахи. Други не приемат всичко това за чиста монета, а и както е известно тя винаги има две страни. Всички титуляри на ЦСКА от онези години ще ви се закълнат, че за тях мача с Левски е бил задължение между две битки с Ливърпул и Нотингам. Докато сините са чакали дербито цяла година.

(е)ория

еницето

Идването на така наречената демокрация (всъщност то май прогължава в неясни форми и темпове) отприщи тотално вълната от съмнения, догадки, недоизказани и по правилно недоказани обвинения. "Заслугата" е както на самите клубове, така и на госта медиуми, които просто търсеха своята ниша в зараждащия се и често объркан свободен пазар. Но най-вече на обществото ни, където съмнението е начин на живот. За това по-късно.

Все пак някъде до края на 90-те години моралът на гербита бе запазен. Просто ЦСКА бяха толкова слаби, че загубите 1:7, 1:4 и 0:5 бяха лесно обясними. Когато червените побеждаваха, също го правеха с

МАЧЪТ

превъзходство (най-вече при Георги Василев). Тук-там червейчето на съмнението се появяваше. Христо Андонов (и той бе треньор на ЦСКА) публично призна, че е видял двама от титулярите си на кафе с Томас Лафчис в навечерието на загубата 0:3 през пролетта на 1995 г. Но всичко отшумя бързо, все пак всеки има право да пие кафе където и с когото си пожелае. Съмнения последваха и при загубата на ЦСКА с 2:3 на Овча купел през пролетта на 1999 г., когато Левски се нуждаеше отчаяно от точки в борбата за титлата с Литекс. (Чуха се подобни гласове и при 1:2 на Армията през пролетта на 2004 г.)

Началото на масовата психоза "всичко е уредено" обаче стартира през есента на 1999 г. Сините приеха повече от болезнено загубата 0:1 на Армията. Те имаха всичко, а ЦСКА - празна каса. Но при червените бяха Митко Пенев, Митко Иванов и огромния хъс за доказване, преминал дори в озлобление. На Герена обаче нямаше как да обяснят

всичко това освен с план, който може да бъде формулиран като "приятелски жест към Любослав Пенев", който видите ли, трябвало да се укрепят на президентския пост. Странно, но същото обяснение бе дадено и при успеха 1:0 за ЦСКА в онзи уж безмислен мач от плейофите през пролетта на 2002 г. Същият, в който на Армията валеше дъжд, а 6000 ентузиастични видяха последния рецитал на Владо Манчев с червената фланелка. В този мач, който мнозина сигурно бързо са забравили, имаше нещо много важно. Армейците играха без нито един чужденец. Защо ли? Защото някои шефове в Борисовата градина се усъмниха в почтеността на сърбите Лукич и Вранеш във финала за купата (1:3). Срещу Левски, разбира се.

Помята, която се изля върху вечното дерби през сезон 2002-2003, обаче ще стресне и жителите на Суходол. А те знаят всичко за мръсотията. Сред обществото се наложи версията, че двата кита на

българския футбол са разиграли познатия сценарий "Дай ми купа, давам ти титла". Не се поколебаха да го кажат пред медиите някои сини привърженици, познати ни от националния ефир. Няма смисъл да се вадят аргументите и контрааргументите. Още повече, истерията се повтори и тази пролет. Е, малко е съмнително как бартерът с трофеите става все в шампионски години на ЦСКА. Дори е налудничаво, че някой иска да е постоянно в стойка "Г" със свалени гащи.

Но няма смисъл да се спори. Защото болният въпрос на читателите на това списание е дали има нещо нередно в последното дерби (1:1). Споменахме за двете страни на монетата, но истините на стадиона в онзи септемврийски ден бяха повече от две. Мощният реф "Курви сте" на червените възприеха и редица сини. Дори така наречени VIP-личности в ложата. Други нарекоха слуховете за договорка кретенизъм.

И извадиха следните аргументи:

1. Левски извади страхотен вратар, който отчая червените.
2. Голът на сините бе повече от тълп и направо съсече тима на Йешич.
3. ЦСКА бяха принудени да почиват 16 дни заради отложен мач и световните квалификации и тимът излезе от ритъм. Затова и свършиха въздуха.
4. По традиция Левски мачка в дербито, когато пусне гол, но успее да изравни.
5. Червените титуляри пазеха сили за мача в Леверкузен, който може да им донесе истинската слава, пари, а и трансферче зад граница.
6. Разни: контузии, съдийство, отсъствието на Янев..

От другата страна също излезе ха със своите факти:

1. ЦСКА спря да играе след почивката, след като пеналът на Левски бе превърнат в полигон за стрелба.
2. Близко 40 минути нито един ар-

Снимка: Венко АНГЕЛОВ

меец не опита удар дори от 30 метра срещу дебютиращ вратар, който отгоре на всичко куцаше.

3. Най-слаби за червените бяха играчи, селектирани от определен човек.
4. Същото важи за някои сини тартори.
5. Двама клуба се застраховат от катаклизми преди гостуванията в Европа.
6. Разни: фирмички, усмивката на Боримиров при не знам си кой фаул, липсата на грубости и т.н.

Ясно е, че аргументите "за" и "против" не могат да бъдат поставени на кантар. Всеки, който обича футбола, има своя теглика. И по закон отказва да приеме мерителните единици на опонента. Затова ей

така, без доказателства, без признания и аргументи, не може да отсечем: "Да, този мач (не) беше уреден". Но и всеки има право на своята правда. Свободният човек е длъжен да мисли, да разсъждава, да търси истината. Останалото е примирение, което закопава държавата години наред. Безсилие, че онези там горе са разделили всичко и се хаят пред избирателя за парлама. Последвано от тезата как единственият път на спасението минава през аерогарата. Историята, харизмата, аристократизмът на ЦСКА повеляват друго. Клубът гледа отвисоко над българското ежедневие и мястото му в Европа е отдавна резервирано. Този отбор го доказва. А съмнението остава някъде в сенките на огромните дървета пред стадиона.

екип на спящите "ЦСКА"

Искам си Вечното дерби

Диян Николов

Вечното дерби. Дали все още съществува такова понятие? Въпрос, който все по-често си задаваме след всеки мач на ЦСКА и Левски. И то вече две години. Именно преди толкова време ЦСКА успя да победи Левски с убедителното 3:0 на "Българска армия". Оттогава се заредиха най-грозните и тягостни мачове между двата отбора. И така чак до 11 септември тази година, когато за първи път чухме от устата на червените фенове гнусното "горчиво".

Няма и не може да има нормален началник от клубното ръководство на червените, който да има право да обвинява агитката за изказаното съмнение на развоя на тази среща. Защо?

Тази година ЦСКА направи невероятна селекция, има постоянен и

добър треньор, който винаги търси победата, изигра първите си мачове в първенството по най-блестящия начин, направи исторически мач на стадион "Анфилд" и разби Ливърпул... и така до вечното дерби.

На стадион "Васил Левски" всички бяха сигурни, че този път вечния враг ще бъде разгромен. И с основание. Левски не направи никаква селекция, в първенството сътвори подвиг, за да бие непретенциозни отбори и успя да вземе съмнителна победа в Дупница срещу Марек. Да не говорим, че му трябваша точно два часа, за да вкара гол на никому неизвестния отбор от Словения "Публикум". Именно за това и фенове и врагове на ЦСКА виждаха една убедителна победа на червените срещу сините.

Случайно или не часове преди

срещата пред един централен спортен вестник изключителните бойци и прекрасни играчи на ЦСКА Велизар Димитров, Христо Янев и Емил Гъргоров в един глас започнаха да обясняват, че времената на разгромителните победи в това вечное дерби са отминали. Едва ли не българските отбори са достигнали онзи европейски и световен манталитет, които дава възможност да си пазиш силите, да биеш и да гледаш напред. Хубаво, но дойде и вечното дерби. Първи 30 минути, в които червените търсиха и намериха гола. След това приятелски оставиха сините да изравнят. И докрая срещата се доигра в професионален артистизъм и от двата отбора - нарочно търсене на ефектни номера и вини на съдийството, изкуствено създаване на впечатле-

ние, че се търси победата на всяка цена. Затова се стигна и до онези викове от страна на най-малко 10 000 червени фенове на стадиона, които в един глас извикаха "горчиво". Най-гнусното и гадно нещо което съм чувал през живота си. Да викаш на любимия си отбор и на любимите си футболисти, че са легнали на Левски, че са се отдали в любовна прегръдка на вечния враг. Отвратително и жалко, но това показва футболната логика.

И какво стана след това. Орманджиев успокои феновете, че това е футбола и толкова сме си могли. Треньорът Миодраг Йешич намекна, че ако разбере, че има такава договорка, то той ще напусне веднага поста си. И дотук. Ръководството на ЦСКА обаче е длъжник на феновете. Ако има някаква договорка веднага да я признаят и да напуснат клуба. Защо? Защото ЦСКА освен музей на славата има и най-славната и вярна публика. Публика, която преди всичко иска да вижда Левски на колене, разгромен и унижен. А това се получава само с много голове в тяхната врата.

Между ЦСКА и Левски има и винаги ще има война. А войната винаги се е печелила с победи и то разгромителни.

И крайно време е хората от кухнята на ЦСКА да признаят на нас, хората които седим в трапезарията и чакаме да ни сервират това,

което са сготвили, дали има уговорка и защо се случи отново това мижаво и невзрачно равенство между вечните врагове.

Уважаемо ръководство на ЦСКА, вие знаете ли какво е вечното дерби за един обикновен фен? След този мач хората не смеят да отидат на работа или влизат в офиса часове по-рано, за да изляят радостта от победата срещу говедата. Преди и след мача по няколко седмици иначе добрите колеги си разменят злостни реплики и се заканват с най-цветисти фрази за това как ще... Вечното дерби отдавна се е превърнало в начин на живот. Живот, който не е само на стадиона, а е пренесен и в къщи и дори в чувствата към най-обичаните хора.

Искам си вечното дерби. Искам го дори по-силно от успехите на ЦСКА по европейските терени. Там удоволствието и радостта са други. Там просто виждаш как любимият тим бие нещо голямо и доказано. Тук обаче чувствата са по-силни. Няма нищо по-силно от това да видиш как омразните говеда са мачкани и унижавани - и свели рога си тръгват мълчаливо от стадиона. Най-любимото нещо на феновете на ЦСКА е да мразят Левски. Тази омраза изисква те да бъдат смазвани на терена. Това може да направи само ЦСКА. Затова момчета, правете го! Искаме си вечното дерби!

Снимка: Венко АНГЕЛОВ

Какво тук значи някакъв си Левски

Стоимен Фингаров

Старата песен на нов глас. Тоест, с нови изпълнители. Но също толкова досадна и фалшива, както и преди.

За N-ти път в модерната си история ЦСКА съживи Левски. Още повече, в мач, в който всички предпоставки за разгромен успех на армейците бяха налице. Вечните врагове излязоха на стадион "Българска армия" на 11 септември, като последната среща, изиграна от възпитаниците на Миодраг Йешич преди това, бе срещу Ливърпул на стадион "Анфийлд". И бе спечелена с 1:0. Съперникът, от друга страна, едва креташе в първенството - и грешните му стъпки продължиха след двубоя с ЦСКА. С три победи и три равенства до шестия кръг Левски записа най-слаб старт на сезона от десетина години насам. И това обаче не се оказа важно, когато става въпрос за настройката на червените срещу възпитаниците на Мъри Стоилов.

Най-доброто първо полувреме, което ЦСКА е изнасял срещу Левски. Безспорно. За 30-ина минути до

макините създадоха повече чисти положения, отколкото Левски бе създал от началото на шампионата. Скорост, хъс, самочувствие, далечни удари - в началото имаше всичко. Над всички в състава на армейците блесна новото попълнение Сергей Якирович, спечелил абсолютно всички единоборства с халфовете на противника, и изстре-

лял два снаряда към вратата на гостите. Там обаче бе Георги Петков, и именно неговата бе заслугата ЦСКА да отбележи едва един гол през първото полувреме.

После? Никои не може да даде адекватно обяснение на това "после". Предпоставките, за които вече стана въпрос, се увеличиха двойно с началото на втората част.

След 45 минути, в които армейците тотално, ама тотално бяха надигрвали противника, бе повече от логично да продължат в същото темпо. Стартят на срещата показва, че противникът въобще не е от ранга на Велizar и компания, и се спаси единствено благодарение на феноменалния си вратар. Същият този феноменален вратар бе заме-

и?!!

Вярно, заболя. Аспиринът обаче помага.

нен заради контузия на почивката, като в рамката застана 18-годишен юноша без какъвто и да бил изгрови опит, и - също с травма.

Николай Михайлов докосна топката общо три пъти, прекара десетина минути в агонизиране на тревата, но футболистите на ЦСКА - странно защо - въобще не пробваха да стрелят към вратата му. Като че ли за да не обидят или разочароват легендарния му баща Боби Михайлов. Играчите на Йешич тотално прехвърлиха владението в полза на гостите, и ако не бяха разконцентрираните изяви на сините нападатели, ЦСКА можеше да загуби много, много грозно.

И макар основната тема след края на вечното дерби да бяха поредните гаменски изстъпления на публиката на Левски, в пресата се тиражираха поне дузина версии защо ЦСКА е спрял да играе през втората част. Най-безумната от тях - че мачът е уговорен.

Всъщност си е доста логично при положение, че винаги сме свикнали да търсим под вола теле, под слабоумието на Благо Георгиев - Йохансон, и под срамен хикс в Стара Загора - формално нарушение на правилника. Вече няколко години ни в клин, ни в ръкав анализатори твърдят, че Левски и ЦСКА се разбират за равен резултат, че разпределят трофеите помежду си, че шефовете имат общи бизнес-ин-

тереси.

Абсурд. И ЦСКА, и Левски са горди клубове с история и традиции, които в никакъв случай не трябва и никога няма да бъдат потъпкани. Централно място във фолклора и на двата тима е мачът с другия - и при все, че футболът се комерсиализира с всяка изминала година - има ценности, които са вечни. Затова и гербита се нарича вечно.

Конкретна причина за слабата игра на ЦСКА след почивката не трябва да се търси, просто защото едва ли има. Макар да е най-лесно да посочиш някого или нещо с пръст и да кажеш: "Ето, затова", в случая най-резонно звучи "просто така". ЦСКА игра страхотно, но няма шанс при отбелязването на повече от един гол през вихрения първи половин час. После армейците получиха гол от нищото, и логично гардът им падна. Въпреки, че заслужаваше да води с няколко на нула, тимът на Миодраг Йешич се прибра на почивката при 1:1. И се обезвери - също както в редица предишни срещи със сините.

Най-хубавото в случая е, че това 1:1 боля само няколко дни. След това ЦСКА взе своето в първенството, Левски - не. И най-вече - ЦСКА постигна целта си срещу Байер Ливеркузен, а това е много повече от някакво си дерби. Защото в България армейците нямат нужда да се доказват - те са номер едно дори "само" заради 30-те титли. По-ценното бе да се завърнем триумфално в Европа. Глътнахме аспирините и забравихме за онова второ полувреме. До пролетта.

Уговорката е невъзможна

Тончо Токмачиев

Мач между Левски и ЦСКА не може да бъде уреден. През първото полувреме нашият отбор в продължение на 35-40 минути упражняваше тотален натиск над противника. Аз лично не съм виждал от 10 години ние да сме надигравали по такъв начин Левски. Това беше гавра с труп, след което отново сами съживихме трупа, като позволихме да ни вкарат много елементарен гол. През второ-

Снимка: Белко АНГЕЛОВ

то полувреме имаше спад в играта. Аз мога да си го обясня само със преумора - най вече психическа. Все пак изиграхме много тежък мач с Ливърпул, а и ни прегротоеше съдбоносен двубой с Байер. Освен това както винаги Левски ги гонеше луд късмет - греду; вратарят им беше като мишена; топките се блъскаха в него. Той се контузи от претоварване. Истината е, че ги изпуснахме отново. Но за уговорка и гума не може да става. Очевидно Левски не е толкова голям гразнител за отбора ни, колкото са други отбори като Ливърпул и Байер. Аз, както и повечето фенове не разбираме това. За нас няма по-важни и по-маловажни отбори. Няма въпрос "Кой предпочиташ да бием - Ливърпул и Байер или Левски?" Естествено, че трябва да бием всички, още повече Левски. Но футбола за това е толкова интересна и вълнуваща игра, защото в него може да се случи всичко. За съжаление, има няколко случая все

в мачове срещу Левски, в които според мен, съдбата се подигра с нас. Говоря за мачове, в които ние очевидно водим играта цял мач и те ни вкарват абсолютно елементарни голове в последната минута. Няма какво да ги коментираме, ясно е че за всеки фен на отбора е неприятно, но трябва да търсим причините другаде, а не в уговорки. Много ми се искало някой да ми обясни механизма на тези уговорки между ЦСКА и Левски, как става това?! Невъзможно е. Знам, че боли че им дадохме самочувствие, след мъките им срещу Публикум, Берое и т.н. Те се радваха на този равен все едно че са били. Имаше и коментари, че ЦСКА като е дал мача на Левски е спасил постовите на Мъри Стоилов и Наско Сираков. Струва ми се налудничаво някой в ЦСКА да се интересува от запазването или не на постовите на тези хора, но според мен това, че те са в Левски в никакъв случай не е във вреда на ЦСКА.

изпрати sms на номер
2260
и **GloBul**

обеди се от стационарен телефон на
0900 40 400
и **GloBul**

само цска

цветни картинки

414949

414945 414946 414947
414948 414944 414950

414951

414952 414953 414954 414955
414956 414964 414965 414958

414957

ЦСКА 414982

ТЕМА

421604

спортни хитове

Йорданка Христова - сърца червени 414985
risky martin - the cup of life 414966
football - the name of the game 414967
съдията п... 414968
химн на р България 414969
национална - хубава си моя горо 414970
queen - we are the champions 414971
победа 414972

414973 414974 414975 414976 414977 414978 414979 414980 414981

414959 414960 414961 414962

как да поръчам?

важно

за да провериш, дали можеш да поръчаш даден продукт за твоя GSM, зареди war.fresh.bg през мобилния си телефон (war browser) и въведи кода на продукта

позвъни с код на продукта и адрес на GSM на 2260 = 2 лв. без данъци

позвъни от стационарен телефон на номер 0900 40 400 и отбери варианта, за да поръчиш

1,50 лв./мин. без данъци

изпрати sms на номер 2260

за да поръчиш с GSM и в кода на GSM на страницата

1,50 лв. без данъци

пример за поръчка:

за контакти: info@fresh.bg

камасутра в колата

440507
супер хит

мобилни приложения

440508
440509
440510
440511

3D системи

440512

лъчестост по мейблс

440513

сенки покер

440514

пази се от оръжия

440515

игрой 3D азак

440516

дронко боец

440517

grand приключения

440518

игрой баскет бол

440519

революция арго

440517

футболни френки

421606

мъжеско битие

440518

матрицу боец

440519

артистично жонки

440520

стрелбата-стена герой

440521

мъжеско битие

440522

зобован Балорава

440523

революция арго

440524

Според повечето хроникьори заразата на футболната корупция тръгва още в края на 19-ти век, когато първите собственици и президенти на клубове във Великобритания започват да дават по няколко шилинга на своите футболисти, и практически спортът става професионален. Футболната асоциация на Англия и ганъчните власти веднага се заемат да регулират този процес и налагат първите ограничения през 1891 г. Те целят да защитят конкурентноспособността на клубовете при наемане на играчи, и по тази причина е регламентирана максималната сума от 10 паунда, получавани на ръка при подписване на договора. Девет години по-късно е въведен първият "таван на заплатите" от 4 паунда максимално седмично възнаграждение. Тогава възникват и първите черни каси: за да бъдат по-конкурентни на трансферния пазар, отборите обещават на футболистите допълнителни възнаграждения, които не се декларират никъде - чиста проба нелоялна конкуренция на пазара. Първите спилани с черни каси през 1904 г. са отборите на "Съндърланд", "Манчестър Сити" и "Глосъп", на които властите налагат огромната за онези години глоба от 250 паунда.

Четирима от директорския борд на "Глосъп" са извадени от футбола за една година заради мошеничество, секретарят на клуба е осъден за злоупотреби, а шестима играчи са дисквалифицирани за три месеца.

10 паунда подкуп

Въпреки че английският футбол винаги е бил символ на чистота, феърплей и непорочност, опитите за купуване на мачове датират още от началото на миналия век. В последните кръгове на шампионата през 1900 г. отборът на "Бърнли" има важен мач с "Нотингам Форест", от който зависи мястото му в първа дивизия. С мисията да уреди благоприятен резултат е натоварен вратарят Джек Хилмън. Той се свързва с няколко играчи на "Форест" и им предлага общо 10 паунда, за да загубят мача. В крайна сметка обаче Хилмън е арестуван, "Нотингам Форест" печели мача с 4:0, "Бърнли" изпада, а злополучният вратар е изваден от футбола за една година.

Пет години по-късно гръмва една от най-скандалните афери за всички времена в британския футбол. В центъра на събитията е Били Мередит, капитан на "Манчестър Сити" и гясно крило в националния отбор на Уелс. По онова време Мередит е бил звезда от ранга на Джордж Бест и Дейвид Бекъм, а "Манчестър Сити" е сред най-силните в дивизията. Предстои важен мач с "Астън Вила", представител на другия голям футболен център в страната Бирмингам. Мередит се среща с капитана на "Вила" с оферта от 10 паунда за него и съиграчите му, в резултат на което "Сити" трябва да спечели. По онова време средната заплата в елитния английски футбол е 4 паунда седмично, а таванът е 20 паунда - нещо, което се запазва чак до 1961 г. Мередит обаче е разкрит и дисквалифициран за една година. След това финансовите власти влизат в "Манчестър

футбол корупция начин на

Станил Йотов, в. "Дневник"

Лнатата ия - потреба

Аферата "Хойцер", скандалите с подкупи в Португалия, Полша и Чехия, десетките уредени резултати, с които се източват печалби от тотализатора... Изглежда, че корупцията завладява футбола в Европа, а най-популярният и обичан спорт добива все по-изкривено лице.

В два поредни броя ще ви запознаем с генезиса на футболната корупция, нейното зараждане и развитие през годините, с най-мрачните личности, "хората с кучарчетата" и черните каси, подчинили изцяло футбола на властта на парите. Започваме с родината на футболната корупция - Англия.

Сити" и установяват голяма черна каса. В резултат на разкритията общо 17 играчи са наказани, налага им се доживотна забрана да играят със светлосиния екип на клуба плюс обща глоба от 900 паунда. Председателят на клуба Уилям Форест и треньорът Том Мејли са извадени завинаги от футбола.

Между черните каси и рушветата

Всъщност от началото на XX век чак до следвоенните години футболът в Англия води продължителна и тежка битка с корупцията и черните каси. През 1909 г. е налице първият случай, когато футболист е наказан, тъй като изнудвал работодателите си за по-висока заплата. Това е Джордж Парсънејдж от "Фулъм", талантлив ляв краен нападател, който се опитвал да получи 50 паунда на ръка при подписването на договора си вместо регламентираните 10. Може да звучи невероятно, но тези регламентираните 10 паунда се запазват в наредбите чак до 1958 г.

През 1911 г. футболна Англия е разтресена от аферата с "Мидълсбро", заради която пропада и политическата кариера на Томас Гибсън Пал. Той е председател на клуба и кандидат за член на Камарата на общините. В един мъглив зимен ден Пал и мениджърът на "Мидълсбро" Анги Уокър отиват до съседния град Съндърланд, за да договорят регионалния дерби-мач на Северна Англия.

Босовете на отбора от пристанищния град обаче не само не приемат офертата, а уведомяват за нея футболната асоциация. Пал и Уокър горчиво съжаляват, тъй като в самия мач "Мидълсбро" се преборва за 1:0, а двамата шефове са отстранени от футбола.

За един от рецидивистите на черните каси преди войната се счита и Хърбърт Чапмън, легендарният мениджър на "Арсенал". Чапмън е първият мениджър в истинския смисъл на това понятие, и още навремето щрихира очертанията на професията, която днес се изпълнява от Алекс Фъргюсън, Арсен Венгер, Жозе Моуриньо, Сам Алърдайс и другите водещи специалисти в английската Висша лига.

В "Честърфийлд" Хърбърт Чапмън е уличен, че раздава заплати над фиксирания таван, и изваден за близо година от футбола. Преминава в "Арсенал", където създава известната игрова схема "губъл ве - ем". Печели четири пъти шампионската титла през 30-те години, но в крайна сметка се оказва, че за да ползва водещи играчи за онова време като голмайстора Клиф Бастин, си е позволявал отново да ползва черни каси. Този път обаче футболните и данъчните власти са по-благоклонни към него и случаят е потулен.

Корупцията не подминава и шампионата на Шотландия. Там действа звено от посредници, готово да договаря резултати в най-различни мачове. Става въпрос за тандем от бивши футболисти - Джон Браунинг е бивш национал от "Рейнджърс", а Арчибалд Кейл е бил негов съотборник в Глазгоу, играл още за "Блекбърн" и "Еърдрю". През 1924 г. двамата са осъдени на 60 дни

DEATH OF MR. HERBERT CHAPMAN

A GREAT MANAGER

Association football is not so rich in personalities that it can afford to lose such a man as Mr. Herbert Chapman, the Arsenal manager, who died suddenly at his home at Hendon on Saturday after a short illness. He was only 55 years of age and, much as he had accomplished, he had such vitality and determination that there seemed even more for him to do in the future. The full effect of his influence on the game cannot be gauged yet, and it also remains to be seen whether or not there will be disciples who will carry on his work of popularizing football, making it attractive to the shilling-paying public.

Chapman, who played professional football himself in his early days, loved the game and understood it as well as any man, but his main interest was in making the game pay and giving the public what it wanted. His enormous transfer deals when he came to Arsenal—roughly £20,000 was paid out for Jack and James—his schemes of playing football by floodlight, of numbering the players, of building new and comfortable stands, all were shaped to the same end—that of getting the public through the turnstiles and giving it the football and the amenities which would make it come again. Even Chapman could not always get his own way and the game is still played by daylight and players still go unnumbered, but his spectacular career has been amazingly successful, so successful indeed that a novelist would reject it as too far-fetched.

Herbert Chapman began his football career with Swindon in 1896 and he afterwards played for Sheppey United, Tottenham Hotspur, and Northampton Town, of which club he eventually became player-manager. He was not a brilliant footballer but he was a sound one and his understanding of football tactics and strategy made him a useful member of any side. In 1908-09 Northampton, under his management, finished at the top of the Southern League, but it was not until the 1919-20 season, when Leeds City was disbanded and Chapman went to Huddersfield Town, that he became one of the leading personalities in the game. In that year Huddersfield were in the middle of a crisis, and it seemed a wild impossibility that in the season of 1921-22 they would win the F.A. Cup and that the next three seasons would see them champions of the League.

And yet it was so, and, in 1925-26, Chapman proceeded to Arsenal to conquer new worlds and prove that showmanship can have its uses in football as in any other entertainment the public pays to see. Arsenal had always been a struggling club, but in two or three seasons he made them a great power in the football world, a club feared and envied throughout the land. In his first year they became runners-up in the Championship, in 1926-27 they were F.A. Cup finalists, and in 1929-30 they won the Cup. In 1930-31 they were League champions with a record number of points, in 1931-32, Cup-finalists, and League runners-up, last year, League champions, and the day he died saw them, with more than half the season over, secure at the top of the table, three points ahead of their nearest rivals. This record is brilliant enough in all conscience, and taken in conjunction with Huddersfield's success under his management it is phenomenal.

His sides won matches not because Chapman was watching them from the Stand but because he knew how to choose the players who would win the matches for him, and, just as important, he knew how to get the best out of them once he had got them. A lot of nonsense has been talked of his "black-board" lectures on tactics, but he did his sides the inestimable service of making them think about the game and the results of his teaching were obvious on the field of play. He was an autocrat—he had to be to accomplish so much—and he lived for his work and expected others to do the same, but for all that he had an innate Yorkshire geniality which showed itself at unexpected moments. He leaves a widow, a daughter and two sons, one of whom has played Rugby football for Middlesex and in an England trial match.

Некрологът на Хърбърт Чапман, легендарният мениджър на "Арсенал", възвестява през 1934 г. смъртта на една от най-големите личности в историята на футбола. Чапман остава в нея със схемата "дубъл ве - ем", както и с усъвършенстванията на черните каси.

тъмница, след като се опитали да подкупят футболистите на "Бо Нес" да загубят от "Логли". Осем години след това същата присъда получава и бившият футболист на "Монтроуз" Гейвън Хамилтън. Той предложил 50 паунда на играчи от бившия си тим срещу симулативна игра в двубоя с "Единбург Сити".

Нов размах след войната

След края на втората световна война футболният бизнес в Англия успява бързо да стъпи на краката си. Разрушените от бомбардировките стадиони като "Олд Трафорд" в Манчестър и "Хауфийлд роуд" в Ковънтри са изцяло ремонтирани. Футболът бързо набира скорост, а постъпленията в него започват да се увеличават. През 1961 г. е премахнат 20-паундовият таван на заплатите, и буквално няколко месеца по-късно "Фулъм" започва да плаща по 100 седмично на звездата си Джон Хейнс. Отпадането на другата бариера - максималните 10 паунда на ръка, през 1958 г. довежда до още по-голяма дерегулация и година след това английският национал Джон Чарлз получава 10 000 паунда при трансферането си в италианския "Ювентус".

Големият трус, където за пръв път са намесени и букмейкърските агенции, настъпва през 1965 г. Няколко години по-рано на мушката е бил отборът на "Евъртън", за когото е имало подозрения, че е участвал в поне пет договорени мача за един сезон, но нищо не се доказва. Кълбото започва да се разплита със самопризнанията на Джими Гулд, атакуващ халф, играл за "Чарлтън", "Евъртън", "Плимун", "Суиндън" и "Мансфийлд". Гулд описва пред полицията комбинация за договаряне на резултати с участието на повече от десет професионални футболисти, които впоследствие прибирали пари от залагания. Консервативна Англия се опитва да прикрие случая, властите мълчат и въпреки старанието на пресата подробностите за случая остават неизяснени. Реакцията е обяснима, тъй като година по-късно страната трябва да бъде домакин на световното първенство по футбол и подобен скандал би увредил силно имиджа ѝ.

Гулд е осъден на четири години затвор, останалите в аферата получават присъди между 4 и 15 месеца. Сред осъдените са три от звездите на "Шефилд Уенсди" Питър Суан, Дейвид Лейн и Тони Кей, които посредничат при уреждане на резултати с участието на "Евъртън". Те са дисквалифицирани пожизнено, но през 1972 г. футболната асоциация ги амнистира. Въпреки пагането на финансовите ограничения нелегалните заплащания на футболистите в Англия продължават - този път с цел да се избягва данъчното облагане. През 1967 г. "Питърборо" е глобен с 500 паунда и пратен да играе в четвърта дивизия заради подобни нарушения, по-късно същата съдба сполетява и "Порт Вейл", но глобите вече са драстични - 4000 паунда. Година по-късно "Манчестър юнайтед" вече плаща наказателна сума от 7000 паунда, а рекордната 10-хилядна граница на глобите за нелегални плащания е достигната от "Дарби Каунти" през 1970 г., като в добавка тимът е изваден от турнира за

Джордж Грêm - една от легендарните фигури в историята на "Арсенал" футболист на тима през 70-те години и мениджър на клуба при спечелването на две шампионски титли в Англия. Грêm бе централна фигура в големия скандал в средата на 90-те години, когато се оказа, че е погубил пари под масата от други клубове и играчи, за да ги трансферира в "Арсенал". Той бе дисквалифициран за повече от година, а след отида на работа във вражеския от Северен Лондон "Тотъм".

Вратарят Брус Гробелар се оказва в центъра на една от най-горемите афери със залаганя и уговаряне на резултати.

Купата на Панаирните градове. Размерът на подкупите също расте - Бърнард Шоу от "Уулвърхемптън" провава за 10 000 паунда мача с "Лийдс".

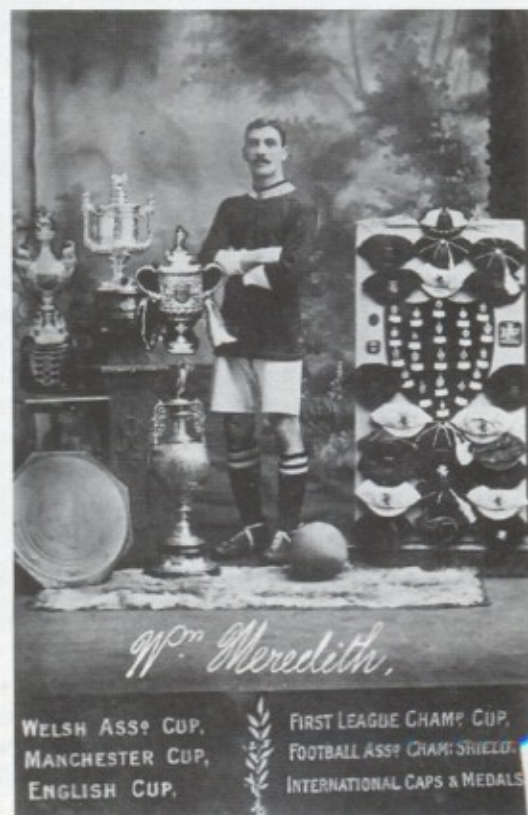
Аферите със залаганята

Краят на 80-те и началото на 90-те години са белязани от бум на договорените резултати, чрез които се печели от залаганя. "Брадфорд" е глобен с 10 000 паунда, тъй като ръководството на клуба търси треньора на "Суонси" Тери Йорът с предложение да завършат наравно - 3:3, и да извлекат полза от тотализатора. В същата клопка попада и отборът на "Суиндън". Президентът на клуба Брайън Хилър и мениджърът на тима Лу Маккари са заловени в момента, когато получават чрез подставени лица печалбите си от залози за мача "Нюкасъл" - "Суиндън" от турнира за Купата на Англия през 1988 г. По-късно властите намират и черна каса в "Суиндън", в резултат на което отборът губи мястото си в лигата. Настъпва определенният като "мръсния сезон" шампионат на 1994/95 г. На базата на публикации в печата прокуратурата във Великобритания завежда

дела срещу трима футболисти - вратарят на "Саутхемптън" Брус Гробелаар, който преди това пази за "Ливърпул", както и колегата му от "Уимбълдън" Ханс Зијгърс и нападателя Джон Фашаню. Зимбабвиецът Гробелаар е обвинен, че е в центъра на схема за договаряне на мачове в Англия, и заедно със Зијгърс и Фашаню в продължение на няколко години са припечелвали от подобна дейност. И не само те - интересното е, че залаганята са се извършвали не в Англия, а на разработващия се пазар в Малайзия и азиатския регион. Зијгърс и Фашаню са част от един от най-тотагжийските отбори в онзи период "Уимбълдън", известен още като Лудата банда на мениджъра Джо Киниър. В състава на "Уимбълдън" са още "човешката косачка" Вино Джонс, както и настоящият селекционер на Северна Ирландия Лори Санчес, а тимът е в състояние да победи всеки, както и да загуби от всеки. В крайна сметка обаче съдът така и не намери достатъчно основания да осъди тримата, въпреки че разполагаше с много данни за съществуването на мрежата.

В следващия брой:

- Итало Алоизи, шеф на отдел "Съдии" в "Интер"
- Дежо Солти - човекът с куфарчето от "Ювентус"
- Как "Милан" подкупи реферите срещу "Левски-Спартак"
- черно тото в Серия А
- аферата с "Олимпик" (Марсилия)
- футболната корупция в Южна Америка

Били Мереди - голямата звезда на "Манчестър Сити" от началото на XX век се замесва в първия голям скандал с корупция.

ЦСКА в зората

Валентин Василев

През 1955 г. България е приета за член на европейската футболна организация УЕФА, а през 1956 г. ЦСКА става първият български участник в евротурнирите. По това време съществува само турнирът за Купата на европейските шампиони (КЕШ), чието първо издание е през 1955 г. На 21 октомври 1956 г. българският шампион ЦСКА приема пред 50 хиляди зрители на националния стадион "Васил Левски" първенеца на Румъния Динамо (Букурещ) и го разбива с 8:1 след хеттрик на Иван Колев, по два гола на Миланов и Панайотов и един на Георги Димитров - Червения. Тази среща е от осминафиналите на турнира за КЕШ, като ЦСКА, Реал (Мадрид) и някои други отбори са класирани направо за тази фаза на турнира. Това е доказателство, че още преди да бъдат създадени евротурнирите българските армейци са един от най-популярните отбори в Европа. Авторитетът на червените е изграден в редица срещи с най-силните тимове на Стария континент.

В първия си международен мач ЦСКА побеждава с 8:1 Пощаш (Будапеща)

Първата задача на червените футболисти след създаването на армейския тим на 5 май 1948 г. е доброто представяне в мачовете за първенството на страната. Но много скоро - още през месец август, когато българският шампионат все още не е завършил идва и първото международно изпитание. И тъй като тогава европейските клубни турнири все още не са създадени, мачът е приятелски, а противник на ЦСКА е унгарският Пощаш (Будапеща). Наистина Пощаш не е от най-силните унгарски тимове, но в онези години маджари-

те имат славата на едни от най-добрите футболисти в света, а в България не е забравена тежката загуба с 0:9 на нашия национален отбор в Будапеща през есента на 1947 г. На всичко отгоре преди мача с ЦСКА Пощаш играе срещу българския шампион Левски и завършва 0:0. Затова на 24 август, когато новосъздадения армейски тим трябва да се срещне с унгарските гости, стадион "Юнак" е изпълнен до краен предел. В съответствие с тогавашната практика червените се подсилват с някои футболисти от други софийски отбори и излизат за първия си международен мач в следния състав: Соколов (Минчев), Цветков (Орманджиев), Апостолов, Петков, Трънков, Стамболиев (Димчев), Миланов, Благоев, Милев, Станков, Аргиров. Още през първата част резултатът става 6:0 за ЦСКА. В края на мача резултатът е 8:1, което тогава се приема като една от най-големите международни победи на българския футбол, а голмайсторите Благоев (4), Станков (2) и Аргиров (2) са акламирани като истински герои.

И понеже в армейския тим играят доста футболисти от други отбори, мнозина се шегуват, че причината за добрия футбол и за големия резултат е червените цвят на ЦСКА. Както днес всички знаят, шегата от 1948 г. отдавна се е превърнала в истина и червените от София вече много десетилетия са лицето на българския клубен футбол.

Разбира се израстването на ЦСКА като един от най-популярните тимове в Европа не е свързано само с победи. През юни 1949 г. армейците губят лошо с 2:6 от Динамо (Букурещ) в София. Наистина мачът е приятелски, но тъй като тогава именно приятелските мачове

а европейските турнири

Още преди края на шампионата през 1948 г. първият отбор на ЦСКА излиза на европейска сцена

носят международния клубен престиж, тази загуба се приема много тежко и "гържи влага" чак до 1956 г., когато както вече стана дума ЦСКА громи румънския Динамо с 8:1 в първия си мач от евротурнирите.

Голямо значение за израстването на ЦСКА като отбор от международна класа още през 50-те години оказва фактът, че те са отбор на българската армия.

Като военен тим те имат възможност да се срещат често с други подобни отбори от Източна Европа. Така през 1951 г. българските армейци взимат частичен реванш за загубата си от Динамо (Букурещ), като на 1 май 1951 г. завършват 0:0 в Румъния с шампиона на северната ни съседка Армата (предшественик на Стяуа). В тази среща нашите са по-добрия отбор, но изпускат

победата, след като две минути преди края на мача Цанов пропуска отсъдената дузпа, като бие в аут. И все пак най-големите си уроци ЦСКА получава в двубоите с унгарския Хонвед. В началото на 50-те години унгарските армейци са считани за най-силния отбор в света, а дори през 80-те години бразилският треньор Теле Сантана заяви, че според него Хонвед от 50-те години е най-силният отбор в целия свят за всички времена. В състава на унгарците тогава играят светили като Грошич, Пушкаш, Кочиш, Божик. Затова никои не се изненадва, когато на турнира на армейските отбори от Източна Европа в Братислава през 1950 г. ЦСКА губи от Хонвед с 4:1. В крайна сметка, на този турнир ЦСКА заема последното четвърто място след Хонвед и военните отбори на Чехословакия и Полша. Уроците от Братислава обаче се оказват полезни. Треньорът Крум Милев вече има изключително високи изисквания към футболистите си. Българските армейци не трябва да се сравняват с домашните си съперници, а с най-добрите футболисти в света. Още на следващата година, когато военният турнир се играе в Унгария и Чехословакия, в ЦСКА показват, че добре са разбрали какво иска техният наставник. Този път българските армейци заемат второ място в турнира. Нещо повече

на 7 октомври в Прага ЦСКА е на крачка от победата срещу най-силния отбор в света

Ето съставите, с които червените от София и Хонвед излизат в този решителен за класирането в турнира мач:

Хонвед: Грошич, Ракоци, Пати, Баняй, Божик, Вароши, Будаи II, Кочиш, Будаи I, Пушкаш, Баблочай.

ЦСКА: Геренски, Цветков, Манолов, Насев, Божков, Стоянов, Миланов, Янков, Панайотов, Василев, Стефанов.

В тези години Хонвед не само не познава загубата на международните терени, но и дава по-голямата част от титулярите в унгарския национален отбор. А през първата половина на 50-те години Унгария запис-

Преди мача с Шахтър (0:0) 1951 г. капитаните Божков и Пономарьов

Отборът на ЦДНВ от 1952 г.

ва победи като тези срещу Англия с 6:3 на "Уембли" и със 7:1 в Будапеща. На олимпиадата през 1952 г. Пушкаш и компания стават шампиони, като на полуфинала отнасят победителя от 1948 г. Швеция с 6:0. На финалите на Световното първенство през 1954 г. унгарците водени от Божик, Пушкаш, Грошич и Кочиш стигат до финал с ФРГ, отбор когото са победили в групите с 8:3. Въпреки сензационната победа на германците с 3:2, през първата половина на 50-те години никои не се е съмнявал, че Унгария и Хонвед са с няколко класи над всички други тимове в света.

На 7 октомври 1951 г. пред 60 хиляди зрители на стадион "Страхов" в Прага ЦСКА се изправя срещу този противник. За изненада на всички първото полувреме завършва наравно - 0:0, при това след напълно равностойна игра. Наистина в началото на втората част дясното крило на унгарците Будаи II, също национален играч, най-после успява да надиграе своя пазач Насев и открива резултата. Много скоро обаче нашият капитан Стефан Божков изравнява резултата от пряк свободен удар, а още в следващата минута голмайсторът

Първият голмайстор на ЦДНВ, Димитър Миланов

на българските армейци Пижо Миланов постига нов гол - 2:1 за ЦСКА. Публиката в Прага е смяяна, а не по-малко изненадани са и самите унгарци. За сметка на това червените от София са окрилени от своя успех и продължават атаките си. Все пак опитните футболисти на Хонвед овладяват смущението си и на свой ред взимат инициативата. В този решаващ етап от мача чехословашкият съдия Вълчек, респектиран от авторитета на унгарците свиря пресилена гузпа за тях. Пушкаш, който до този момент е напълно надигран от централния защитник на ЦСКА Манол Манолов - Симолията е точен - 2:2. До края на срещата остава съвсем малко време и многобройните зрители вече очакват продълженията, които да определят победителя в турнира. За съжаление четири минути преди края, Пушкаш, който тогава е смятан за най-добрия футболист в света, опитва далечен удар и прехвърля вратаря Стефан Геренски - Рибата. Така ЦСКА губи мача с 3:2, но печели симпатиите на зрителите, които аплодират българите като победители. На другия ден нашите футболисти разбират от чехословашката преса колко силно впечатление са оставили с играта си. Впечатлени са и футболните среди в западната част на стария континент, защото разбират, че в България е създаден един отбор, който може да мери сили с най-големите тимове в Европа и света.

През 1954 г., когато турнирът на армиите от Източна Европа е проведен в България отборът на ЦСКА успява да постигне равен резултат - 3:3 с Хонвед. Голмайстори за нашия отбор в този мач, игран на стадион "Народна армия" са Миланов, Стефанов и Колев. Наистина тогава унгарският тим играе без четирите си най-големи звезди, но и така равният резултат срещу отбор като Хонвед е посрещнат като голям международен успех.

Срещите с отбори от Съветския съюз и Югославия

Днес по различни причини се утвърждава впечатлението, че преди години българските футболисти и особено тези от ЦСКА едва ли не умишлено са губили от руснаците. Това съвсем не е така, първо, защото през 50-те години Съветският съюз има много силни отбори и второ, защото точно червените са българският отбор, който се противопоставя най-успешно на руснаците. Така през късната есен на 1951 г. гостуващият в София отбор на Шахтър (Донецк) с лекота побеждава сборен отбор на столицата, съставен от

Ференц Пушкаш

футболисти на всички софийски отбори, но с голяма мъка удържа 0:0 срещу ЦСКА.

Една от най-впечатляващите международни победи на ЦСКА през първата половина на 50-те години е срещу Спартак (Москва). Все още не са напълно избледнели спомените от гостуването на спартаковци в София през 1940 г., когато те побеждават Славия със 7:1 и

Иван Колев в един от първите международни мачове на ЦСКА

сборен отбор на София с 6:1. Тези спомени се възкресяват през есента на 1953 г. Тогава Спартак отново гостува в България и последователно побеждава Левски с 3:1, градски отбор на Пловдив с 6:1 и Спартак (Варна) с 3:2. На 29 ноември пред пълния до "гупка" национален стадион "Васил Левски" излизат отборите на ЦСКА и московския Спартак. Те се представят в следните състави: ЦСКА - Геренски, Ракаров, Манолов, Енишейнов, Божков, Стоянов, Янев, Янков, Панайотов, Колев, Миланов; Спартак - Рязински, Перевалов, Башашкин, Сегов, Тимаков, Нето, Татушин, Парамонов, Симонян, Дементиев, Илин. След равностойна игра първото полувреме завършва 0:0, но през втората част българите налагат подчертано надмощие. Още в нейното начало Янков, Миланов и Божков поставят на изпитание вратарят Рязински. После Нето и Симонян затрудняват Геренски. Веднъж дори младият армейски защитник Ракаров чисти топката от голлинията. Развръзката настъпва пет минути преди края, когато след изпълнение на ъглов удар безпогрешният дотогава Рязински хваща и след това изпуска топката. Най-съобразителен в настъпилото меле е голмайсторът на ЦСКА Миланов, който с точния си удар носи победата с 1:0 на българските армейци.

Така още в началото на 50-те години ЦСКА се утвърждава като най-силния български отбор, който се представя най-добре и в международните двубои. Ако понятието "евробоец" е било въведено още тогава, едва ли дори безпардонните левскарци щяха да се опитат да оспорват факта, че българският евробоец е именно ЦСКА. Това естествено проличава и в срещите с грандовете на западната ни съседка Югославия - Партизан и Цървена звезда. Победата срещу "гробарите" с 4:2 в София през 1956 г. е впечатляваща, но още година преди това - при завръщането след победата срещу Цървена звезда с 2:1 в Белград армейците от София разбират, че са се превърнали в любимци на целия български

народ. Първо през 1954 г. в София двата отбора завършват 2:2 в една среща, за която югославският в. "Борба" пише: "Нито играчите, нито ние тук предполагахме, че българите имат такъв здрав и добър отбор. Цървена звезда удържа мача, борейки се с всички сили, като даваше всичко, на което е способна... Българският отбор ЦДНА се представя като отбор,

който с пълно право можем да отнесем към най-добрите отбори от европейска класа" В края на април 1955 г. българските армейци връщат визитата на звездите. На стадиона на Югославската народна армия двата отбора се представиха в следните състави: ЦСКА - Наїденов, Ракаров, Манолов, Енишейнов, Божков, Стоянов, Миланов, Димитров, Панайотов, Колев, Янев; Цървена звезда - Цървулович (Гаич), Нешович (Тадич), Бошков, Зекович, Любенович, Цокич, Живанович, Митич, Рудински (Тасич), Топлак, Веселинович. За изненада на домакините българите започват двубоя в много агресивен стил и още в средата на първото полувреме вече водят с 2:0 след голове на Георги Димитров - Червения. През втората част югославският отбор прави редица смени и активизира значително играта си. В 60-та минута футболистите на Цървена звезда получават право да изпълнят пряк свободен удар в близост до вратата на Наїденов. При първото изпълнение топката среща стената, но австрийският футболен съдия Й. Прибил нарежда ударът да се повтори. При втория си опит една от звездите на домакините Райко Митич е точен и намалява резултата на 1:2. Въпреки натиска на югославяните в оставащите 30 минути головото съотношение остава непроменено. Футболистите на българския шампион, разбира се, са много щастливи от постигнатата победа срещу такъв реномиран противник като Цървена звезда. Истинската стойност обаче те разбират, едва когато влакът, с който се завръщат от Белград в София пресича българската граница. На всяка гара до столицата е пълно с посрещачи, които хвърлят цветя във вагона на футболистите и скандират ентузиазирано: "ЦДНА, ЦДНА!" Червените само седем години след създаването си вече са станали любимци на целия български народ!

Продължава в следващия брой

РАДИО Г О Н 1

SOPIA 96.7

СОФИЯ **96.7** MHz

ПЛОВДИВ **93.4** MHz

ВАРНА **97.3** MHz

РУСЕ **99.0** MHz

ВЕЛИКО ТЪРНОВО **96.7** MHz

БУРГАС **99,9** MHz

БЛАГОЕВГРАД **96.9** MHz

СТАРА ЗАГОРА **97.4** MHz

София 1504, Бул. "Дондуков" No. 82, тел. 02/ 984 9 824, 02/984 9 823

сезон

1958/59

есенен полусезон

I кръг - 25 август 1958 г.

Левски - ЦДНА 0:2

(Янев, Колев)

II кръг - 30 август 1958 г.

ЦДНА - Ботев (Варна) 3:1

(Колев, Василев-автогол,
Панайотов)

III кръг - 7 септември 1958 г.

Ботев (Пг) - ЦДНА 0:4

(Ракаров, Божков, Алексиев, Димитров)

IV кръг - 14 септември 1958 г.

ЦДНА - Ботев (Ст.Загора) 2:1

(Колев, Панайотов)

V кръг - 10 октомври 1958 г.

Дунав - ЦДНА 2:3

(Панайотов, Колев, Мартинов)

VI кръг - 19 октомври 1958 г.

ЦДНА - Славия 2:1

(Костов-автогол, Миланов)

VII кръг - 25 октомври 1958 г.

ЦДНА - Спартак (Вн) 2:1

(Димитров, Янев)

VIII кръг - 19 октомври 1958 г.

Спартак (Пг) - ЦДНА 1:1

(Ат. Манолов-автогол)

IX кръг - 16 ноември 1958 г.

ЦДНА - Локомотив (Сф) 2:0

(Панайотов, Миланов)

X кръг - 20 ноември 1958 г.

Миньор (Перник) - ЦДНА 0:1

(Ракаров)

XI кръг - 1 декември 1958 г.

ЦДНА - Спартак (Пл) 0:0

пролетен полусезон

XII кръг - 8 март 1959 г.

ЦДНА - Левски 0:1

XIII кръг - 15 март 1959 г.

Черно море (Вн) - ЦДНА 0:1

(Панайотов)

XIV кръг - 21 март 1959 г.

ЦДНА - Ботев (Пг) 6:1

(Панайотов, Колев-2, Димитров-2,
Алексиев)

XV кръг - 5 април 1959 г.

Берое - ЦДНА 1:1

(Ракаров)

XVI кръг - 11 април 1959 г.

ЦДНА - Дунав 2:0

(Панайотов, Ковачев)

XVII кръг - 19 април 1959 г.

Славия - ЦДНА 0:0

XVIII кръг - 25 април 1959 г.

Спартак (Вн) - ЦДНА 2:1

(Кръстев)

XIX кръг - 29 април 1959 г.

ЦДНА - Спартак (Пг) 0:0

XX кръг - 17 май 1959 г.

Локомотив (Сф) - ЦДНА 2:1

(Колев)

XXI кръг - 6 юни 1959 г.

ЦДНА - Миньор 2:2

(Колев, Кръстев)

XXII кръг - 13 юни 1959 г.

Спартак (Пл) - ЦДНА 0:1

(Миланов)

Краино класиране

1. ЦДНА	37 - 16	32 т.
2. Славия	29 - 17	27 т.
3. Левски	27 - 15	24 т.

трагедия с хепиенд

„Оцеляване-2“
баскетболна
драма с марка
ЦСКА

Румен Урумов

Някой го мързяло. Друг плетял интриги. Трети бил щедър, но сменящ приоритети... И аха-аха максимата "Срещнали сме се на грешно място, в лош час и не тези хора" да потопи баскетбола в ЦСКА. Сменете в нея условностите с "в България", "по времето на прехода", "спонсорът "Овергаз" и - нещата добиват яснота... Но каквито и доводи да се вадят, козунствено е ЦСКА да бъде зачеркван от баскетболната карта на България. Той е институция: 12 шампионски титли, вицешампион в последните 2 сезона, 17 купи на България (включително тазгодишната), тласък в кариерата на големи треньори и играчи...

Но на 30 юни "Овергаз", компанията която от 2 г. е мажоритарен собственик на БК ЦСКА, обяви, че вече няма да дава пари за мъжкия

баскет - не заради резултатите, а защото сменя приоритети и се съсредоточава само върху детския баскет... Гафът с картотека на доминиканеца Карлос Морбан, сигурно бе повлиял на решението, равносилно на екзекуция.

Циркът изгоря, артистите се разбягаха. Стефан Георгиев - в "Левски", Людмил Радулов - към частния бизнес, сърбите Вичентич и Зарич - към западната ни съседка, янките Фергюсън и Гарнет - обратно към САЩ, Христо Николов - да търси колежанска изява там, Митко Ангелов предпочете БК "Киев", помощник-треньорът Петко Делев избра "Рилски спортист", старшият Росен Барчовски получи оферти от чужбина и от Ботевград, "Балкан" покани Данчо Бозов...

Когато през март ЦСКА би "гриймтима" от Плевен, а след 20 дни - и повторно (на финала за Купата), стана ясно, че е въоръжен и опасен. И щабове на конкурентите ("Лукойл Академик", "Черно море", "Спартак"-Пл) потърсиха цаката на червените, застрашили ги с излагащия пред босовите. Един от застрашените депозира във федерацията сигнала, дал старта на аферата "Морбан". Скандалът бе нечуван, сезонът - пред взрив.

Всъщност главният мениджър на червените Слави Матакиев през януари от мързел, не от спестовност (600 лв. е цената на работната виза), бе спестил подаването на документите на доминиканеца в Агенцията по заетостта, а при картотекирането в БФБ представи фалшива тапия. И така даде козове на противника... "Нелегалният" гард навъртя 12 мача, имаше принос и за спечелената от ЦСКА Купа на България, когато дойде сигналът, последван от проверката и решението на УС на БФБ от 1 юни. Решение, в разрез с

чл. 19 на Трансферния правилник ("...ако клуб е картотекирал неправомерно играч, отборът губи всички мачове с негово участие"), но единствено възможното - всяко друго водеше преиграване на мачове и турнир, удължаване на сезона с 35 дни, харчове между 65 000 и 101 000 лв., заплати за още месец на играчи с изтекли договори...

12-те "нередовни" мача на ЦСКА от първенството, както и турнирът за Купата, бяха зачетени, а наказанието бе: клубът да започне 64-ия шампионат с минус 3 т., в първата му част да не домакинства в залата си, да не получи пари по програмата на ММС за финансиране на клубовете, а също - да накаже виновните.

След месец гръмна отказът на "Овергаз". Започна ходене по мъките. 80 дни. Мисия "Оцеляване", легна върху плещите и сърцето на старши треньора Барчовски. И то - в лято, в което той хвърли много време и нерви като наставник на националите за изявата им на европейското първенство! В един момент пресата гръмна: "Закриват ЦСКА на 9 септември". Датата бе последна за лицензиране на клубовете. Ден преди нея бе огласено: ЦСКА дава заявка за участие, "Овергаз" поема издръжката на залата и на детско-юношеската школа, БФБ пък дава толеранс за внасяне депозита за участие (5 000 лв.) до 3 октомври.

На 27 септември Барчовски спечели невъзможната мисия, която - за втори път в последните години - бе приел като лична кауза: "Мога да кажа с облекчение, че 99 на сто отборът ще го има!" Не се беше изкусил от офертите. Водеше първа тренировка. Бе издирил трима приятели (включително съратника в "Оцеляване 1" бизнесмена Александър Чакмаков), събрал бе 80 000 лв., достатъчни за начало. Уговорил бе останали без договори играчи - Тенчо Банев, Иван Тилев, Левен Белберов, Гинко Василев, Бозов и Тони Дечев. "Вярвам, че ще намеря още 60 000 евро. Стане ли, гарантирам, че ще се борим за медалите. На първо време, обаче, убеден съм, че ще спечелим квалификационния турнир за осмицата, който започва на 10 октомври."

Продължението не е много ясно, но най-тежката битка прилича на спечелена - ЦСКА ще има мъжки баскетбол. Виновен е Росен Барчовски.

Мечтали ли сте някога да покорите висините?

AVIO DELTA

За контакти: +359 431 63085 | info@aviodelta.com | www.aviodelta.com

Новата кредитна карта на деловия човек Дайнерс Клуб – Първа инвестиционна банка

- Приема се в над 13 милиона търговски обекта в България и по света;
- Безплатно ползване на VIP салоните в над 90 международни летища;
- Гарантирани резервации в около 7000 хотела и над 100 хотелски вериги;
- Специални оферти и отстъпки при търговци в България.

Кредитен лимит – **минимум 1000 лв.**

Гратисен период – **до 60 дни**

Наградна програма

Заявете своята карта сега на тел. **0800 11 999**

ПЪРВА ИНВЕСТИЦИОННА БАНКА

Въпрос на карта